

Warszawa, 11-01-2024

WRD.5133.1.45.2023

ZAWIADOMIENIE

Działając na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2023 r., poz. 951), oraz § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie prowadzenia rejestru zabytków, krajowej, wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków oraz krajowego wykazu zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem (Dz.U. 2011 nr 113 poz. 661, ze zm.)

- zawiadamiam o włączeniu **karty ewidencyjnej budynku kościoła pw. Chrystusa Króla, położonego w miejscowości Warszawa przy ul. Tykocińskiej 27/3 (dz. ew. o nr 94, obręb 4-10-14), do wojewódzkiej ewidencji zabytków.**

W ramach rozpoznania wartości zabytkowych obiektu MWKZ dokonał jego oględzin oraz analizy stanu zachowania. Przedmiotowy kościół wzniesiony został z inicjatywy abp Aleksandra Kakowskiego jako kościół-pomnik, stanowiący wotum wdzięczności za zwycięstwo wojsk polskich nad bolszewikami w 1920 r. Prace budowlane trwały w latach 1934-1954. Budowa świątyni została przerwana przez działania wojenne oraz następnie zmianę koncepcji. Pierwsze projekty autorstwa arch. inż. Bronisława Colonna Czosnowskiego zostały uproszczone i przekształcone w duchu romańskim przez arch. Stanisława Koziejewskiego. W latach 70. XX w. przeprowadzono szereg prac budowlanych, w tym wykonano nową koncepcję opracowania elewacji (1977-1978), autorstwa arch. Zbigniewa Waclawka, projektanta Osiedla Targówek Mieszkaniowy. W 2011 r. na skutek pożaru w czasie remontu dachu, spłonęła więźba, zniszczona została sygnaturka na skrzyżowaniu nawy i transeptu, pokrycie dachowe. Uszkodzeniu uległy również attyka, wieniec żelbetowy oraz wnętrza (sufit i ściany). Prace remontowe zakończono w 2012 r.

Kościół jest usytuowany w zachodniej części posesji (dz. ew. nr 94 obręb 4-10-14) w typie trójnawowej bazyliki z transeptem, o rozczłonkowanej bryle, z wyodrębnionym prezbiterium na planie kwadratu zakończonego półkolistą absydą, orientowany. Do budynku przylegają w części wschodniej (prezbiterium) symetrycznie po bokach aneksy poprzedzone przedsionkami klatek schodowych oraz zachodniej (przedsionek) założone na rzucie koła narożne aneksy zewnętrznych klatek schodowych. Budynek jest murowany z cegły pełnej. Nawa główna została przekryta dachem dwuspadowym, nawy boczne – pulpitowym, absyda – półstożkowym, aneksy - dachem płaskim. Dachy pokryto blachą miedzianą (arkusze w układzie pionowym). Na skrzyżowaniu nawy i transeptu znajduje się wieloboczna sygnaturka.

Elewacje budynku w strefie cokołowej są obłożone wtórnie okładziną kamienną (oryginalnie lastryko płukane), powyżej tynkowane na gładko, podzielone żłobieniami na prostokątne i wielokątne pola, także fakturowe (wydzielone płyciną), z akcentującą podział elewacji dekoracją ciągnioną o efekcie

światłocieniowym: zdwojone pasy o sfazowanych skrajnych bocznych krawędziach rozdzielonych pasem o sfazowanych obu bokach, z geometryczną dekoracją. Elewacje budynku zostały opracowane indywidualnie, bogate są w detal architektoniczny z betonu surowego malowany na kolor ciemnobieżowy (pilastry, profilowane gzymsy, rozety, obramienia okien). Otwory o zróżnicowanej wielkości i formie, stylizowane, prostokątne, okrągłe oraz zamknięte łukiem pełnym.

Od strony zachodniej (ul. Pratulińskiej) znajduje się fasada 3-osiowa, poprzedzona schodami o szerokości elewacji, 1-biegowymi z podestem. Oś środkowa jest wyższa i zwieńczona dwuspadowym szczytem, z aplikowaną metalową, ażurową dekoracją w formie korony cierniowej, rozeta z betonowym maswerkiem oraz z kamiennym portalem wejściowym. Ponad szczytem znajduje się metalowy krzyż na cokole. Prostokątny otwór wejściowy zwieńczony jest nadprożem z rytą inskrypcją: „KOŚCIÓŁ · CHRYSYTA · KRÓLA” oraz półokrągłym tympanonem, wypełnionym dekoracją mozaikową (Chrystus Król A.D. 2000). W osiach naw bocznych wejścia są prostokątne, ujęte profilowanymi portalami z archiwoltami. Powyżej portali blendy w formie medalionów w profilowanych ramach.

Zdaniem organu kościół pw. Chrystusa Króla, położony w miejscowości Warszawa przy ul. Tykocińskiej 27/3 (dz. ew. o nr 94, obręb 4-10-14) posiada wartości naukowe (dokumentacyjne), artystyczne i historyczne. Przedmiotowy budynek stanowi dobrze budynek posiada istotne walory artystyczne jako indywidualnie zaprojektowane dzieło architektury sakralnej okresu dwudziestolecia międzywojennego i lat 50. XX w. Wartością artystyczną jest harmonijna bryła nawiązująca do romańskiej architektury uzupełniona o elementy dekoracyjne stylizowane przez pryzmat modernizmu. Wartością historyczną kościoła jest przede wszystkim fakt, iż został zaprojektowany i wybudowany jako wotum za zwycięstwo polski w wojnie z bolszewikami w 1920 r. i stanowi kościół-pomnik. Wartość naukowa budynku wynika jego z warstwy materialnej, m.in. technologii wykonania, użytych materiałów budowlanych (min. nowoczesnego jak na lata 30. XX żelbetonu) i ich opracowania, jak również rozwiązań technicznych i funkcjonalnych cechujących architekturę końca lat 30. XX w. i początku lat 50. XX w. Budynek stanowi zatem ważny nośnik wartości historycznej związany z rozwojem budownictwa w tym regionie Warszawy i dokonywanych w dwudziestoleciu międzywojennym i powojennych przekształceń urbanistycznych.

Na podstawie art. 22 ust. 2 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wojewódzki konserwator zabytków prowadzi wojewódzką ewidencję zabytków w formie kart ewidencyjnych zabytków znajdujących się na terenie województwa, a zgodnie z art. 22 pkt. 4 i 5 tejże ustawy, w gminnej ewidencji zabytków (prowadzonej przez organy samorządu terytorialnego w formie kart adresowych zabytków nieruchomości z terenu gminy) powinny być ujęte zabytki nieruchome: wpisane do rejestru zabytków, znajdujące się w wojewódzkiej ewidencji oraz inne zabytki wyznaczone przez wójta/burmistrza/prezydenta miasta w porozumieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków.

Zgodnie z art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r., poz. 682), w stosunku do obiektów budowlanych oraz obszarów niewpisanych do rejestru zabytków, a ujętych w gminnej ewidencji zabytków, pozwolenie na budowę lub rozbiórkę obiektu budowlanego wydaje właściwy organ w uzgodnieniu z wojewódzkim/samorządowym konserwatorem zabytków.

Artykuł 7 pkt. 4 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami uwzględnia również ochronę dla zabytku nieruchomego figurującego w gminnej ewidencji zabytków poprzez ustalenie ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego albo w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (linii kolejowej/ lotniska użytku publicznego).

Natomiast zgodnie z § 15 ust. 1 ww. rozporządzenia o zamiarze włączenia karty ewidencyjnej zabytku do wojewódzkiej ewidencji zabytków, o włączeniu tej karty, sporządzeniu nowej karty

ewidencyjnej zabytku, o zamiarze wyłączenia karty ewidencyjnej zabytku z wojewódzkiej ewidencji zabytków lub o wyłączeniu tej karty wojewódzki konserwator zabytków zawiadamia niezwłocznie właściciela lub posiadacza zabytku albo nieruchomości lub rzeczy ruchomej, która przestała być zabytkiem.

MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI
KONSERWATOR ZABYTKÓW
prof. dr hab. Jakub Lewicki

Otrzymują:

1. Parafia pw. Chrystusa Króla, ul. Tykocińska 27/35, 03-545 Warszawa

2. WUOZ a/a (UD) *11.01.2024 r. ML*

Do wiadomości:

1. Biuro Stołecznego Konserwatora Zabytków, ul. Nowy Świat 18/20, Warszawa

2. Urząd Dzielnicy Targówek m.st. Warszawy, ul. Ludwika Kondratowicza 20, 00-983 Warszawa

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO NIEWPISANEGO DO REJESTRU ZABYTKÓW

3. Miejscowość

2572

WARSZAWA

WŁĄCZONO

1. Nazwa

Kościół pw. Chrystusa Króla

2. Czas powstania

1934-1954

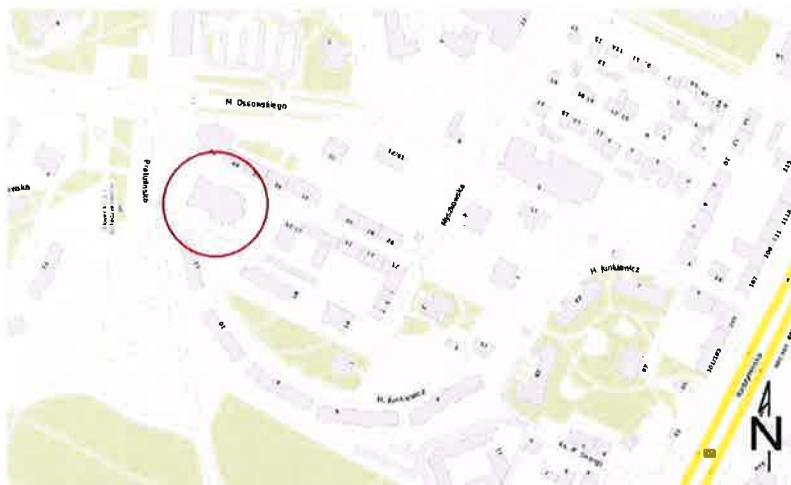
4. Adres **DO WOJEWÓDZKIEJ EWIDENCJI**
ul. Tykocińska 27/35

nr ewidencyjny działki: 94 z obrębu 4-10-14

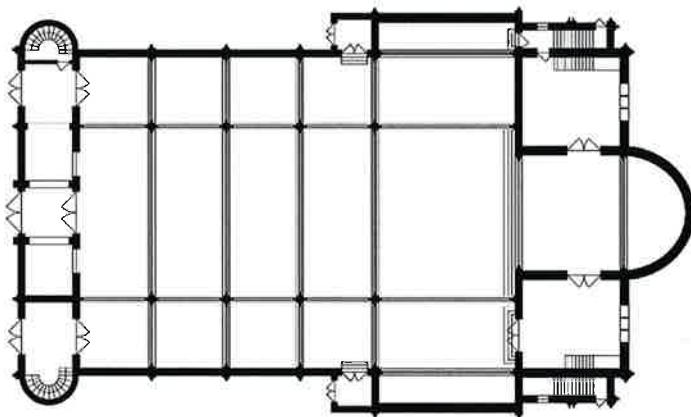
3. Materiały graficzne

Elewacja zachodnia i południowa

Plan orientacyjny, skala 1:2000

Rzut parteru, skala 1:600

Plan sytuacyjny, ortofotomapa Warszawy, 2022, skala 1:1000

5. Przynależność administracyjna

województwo: mazowieckie

powiat: Warszawa

gmina: Warszawa Targówek

6. Współrzędne geograficzne

SMS: 52° 16' 7" N 21° 3' 9" E

7. Poprzednie nazwy miejscowości

8. Właściciel i jego adres

Parafia Chrystusa Króla
ul. Tykocińska 27/35
03-545 Warszawa

9. Użytkownik i jego adres

Parafia Chrystusa Króla
ul. Tykocińska 27/35
03-545 Warszawa

10. Formy ochrony

gminna ewidencja zabytków (GEZ)
Zarządzenie nr 2998/2012 Prezydenta m.st. Warszawy
z 24.07.2012 r.

Kościół pw. Chrystusa Króla (także Chrystusa Króla Pokoju, Chrystusa Króla Wszechświata) wzniesiony został jako wotum wdzięczności za zwycięstwo wojsk polskich nad bolszewikami w 1920 r. Zamiar utworzenia parafii na Targówku pojawił się w 1931 r., co upamiętnia krzyż postawiony przy ogrodzeniu posesji kościelnej. Parafię erygowano 25.01.1932 r. (akt wszedł w życie 7.02.1932 r.), na terenach podlegających wcześniej parafii św. Floriana i Bazyliki Serca Jezusowego. Inicjatorem był abp Aleksander Kakowski, który „powziął myśl postawienia kościoła na chwałę Chrystusa Króla i na pamiątkę tych, którzy w r. 1920 na niedalekich polach Radzymina położyli dar najcenniejszy, dar życia, jako fundament pod gmach wolności narodu”. Teren pod budowę kościoła i domu parafialnego (hip. Kol. Krauzówka, W-2814, 24 łokcie kw.) ofiarował Roch Krzeszewski (akt darowizny z 3.12.1931 r.) oraz abp Aleksander Kakowski (teren zakupiony od Krzeszowskiego). Plac pod budowę poświęcono 1.03.1932 r. Znajdujący się na terenie posesji drewniany dworek przeznaczono na dom parafialny, kosztem abpa Kakowskiego wzniesiono prowizoryczną kaplicę i 2 sale na potrzeby Akcji Katolickiej. Pierwszym proboszczem parafii został ks. Jan Gołędzinowski, działacz społeczno-religijny odbywający wcześniej posługę w Wołominie. Abp Kakowski parafię wizytował kilkakrotnie: w 28.10.1934 r., kiedy poświęcił kamień węgielny i fundamenty kościoła, w 18.09.1935 r. oraz 27.11.1935 r. Projektantem kościoła-pomnika został arch. inż. Bronisław Colonna-Czosnowski, autor budynków i obiektów użyteczności publicznej oraz mieszkalnych. Konstrukcję wspartego na 8 filarach żelbetowych budynku zaprojektował inż. Zdzisław Giliewicz. Zgodnie z pierwotnym projektem kościół nawiązywać miał do lombardzkich świątyń romańskich, „z wybitnym zmodernizowaniem architektury i samej konstrukcji”. Wzniesiony z żelazobetonu trzynawowy, dwupoziomowy kościół o dł. 50 m, szer. 23 m i wysokości 17 (nawa główna) i 8 m (nawy boczne), zwieńczony wieżą, odsunięty miał zostać od granicy posesji, na której stać miała wolnostojąca 45 m dzwonnica (campanila), zwieńczona figurą Chrystusa Króla, z nazwiskami poległych w czasie Bitwy Warszawskiej 1920 r. (niezrealizowane). W Przemyśle wykonany został ozdobiony płaskorzeźbami dzwon „Aleksander”, który zawisnąć miał na dzwonnicy (poświęcony w 1936 r.). Ze względu na finansowych odstąpiono od budowy podziemnego kościoła ograniczając się do kaplicy przedpogrzebowej usytuowanej pod absydą, prezbiterium i zakrystią. Pod wejściem głównym zaprojektowana została kotłownia z myślą o przyszłym centralnym ogrzewaniu budynku. Budżet projektu opiewał na ok. 300 000 zł. Środki finansowe na budowę kościoła pochodziły od abpa Kakowskiego oraz ze składek wiernych (w księdze pamiątkowej zachowały się podpisy 458 ofiarodawców). Do 1939 r. wykonano palowanie gruntu, położono fundamenty pod kościołem, wykonano podpiwniczenie prezbiterium i obu zakrystii, podciągnięto mury zewnętrzne do wysokości sklepienia. We wrześniu 1939 r. na skutek bombardowania spłonęła tymczasowa kaplica, uszkodzone zostały również ściany wznoszonego budynku.

SYTUACJA: kościół orientowany; budynek znajduje się w Warszawie, w dzielnicy Targówek, na osiedlu Targówek Mieszkaniowy, w kwartale wytyczonym przez ul. Pratulinińską, Tykocińską, Myszkowską i H. Junkiewicz. Budynek usytuowany został w zachodniej części kwatery naprzeciwko skweru ks. J. I. Gołędzinowskiego.

MATERIAŁ, KONSTRUKCJA, TECHNIKA:

ŚCIANY: budynek murowany, cegła pełna, fundamenty, filary, wieńce żelbetowe; elewacje frontowe cegła licówka cementowa, płukane lastriko ob. płyty granitowe (cokół), piaskowiec (portal główny), tynk fakturowy i gładki, żłobiony, malowany; filary wewnątrz żelbetowe, ściany wewnętrzne opracowane tynkiem, malowane;

STROPY: żelbetowe, sklepienia kolebkowe, kasetonowe;

WIEŻBA DACHOWA: drewniana; konstrukcja płatwiowo-kleszczowa (nawa), jednowieszakowa (transept);

DACH: dwuspadowy, pulpityowy kryty blachą miedzianą, arkusze w układzie pionowym, z wieloboczną sygnaturką na skrzyżowaniu nawy i transeptu;

POSADZKI: kamienna: płyty marmurowe (Morawica, Bolechowice) prostokątne w układach symetrycznych pasowych (zaakcentowana oś wsch.-zach.) i prostokątnych (boki nawy głównej, transept) oraz nieregularne (kamień łamany) w osiach naw bocznych i w przedsionku; granit (prezbiterium, posadzka wtórna); kwadratowe szare i beżowe płytki ceramiczne (zakrystia), lastriko (schody), współczesna terakota (kaplica, boczna, sale katechetyczne, pomieszczenia sanitarne);

SCHODY: granit (przed głównym wejściem); marmur (wnętrze), lastriko (wejścia boczne); kwadratowe szare i beżowe płytki ceramiczne (zakrystia);

STOLARKA OKIENNA I DRZWIOWA: okna: ślusarka w kolorze brązowym: prostokątne, zamknięte łukiem pełnym, wielokwaterowe z współczesnym, barwnym szkleniem (nawa główna i boczne, prezbiterium) i szkłem bezbarwnym fakturowym (klatki schodowe przy elewacji zachodniej, zakrystia, kaplica boczna), rozety z betonowymi maswerkami (transept, nawa główna); ślusarka i stolarka: okrągłe 4-kwaterowe (przedsionki przy bocznych wejściach, klatki schodowe), prostokątne 4- i 6 kwaterowe zamknięte prosto i łukiem (sale na piętrze, dolny kościół); **drzwi:** zewnętrzne: drewniane ramowo-płycinowe, 1-i 2-skrzydłowe, w elewacji frontowej dębowe o symetrycznych płycinach (po 6 na skrzydło) w kształcie wydłużonego prostokąta (górne i dolne) oraz kwadratu z aplikacją kwiatową w okrągłej ramie (środkowe); we wschodniej części kościoła o kwadratowych płycinach ze sfazowaną krawędzią (po 3 na skrzydło), 1- i 2-skrzydłowe z pionowym deskowaniem (wejścia boczne), w zachodniej części (pod schodami, przy aneksach klatki schodowej) ślusarka: 1-skrzydłowe metalowe z nakładaną dekoracją w postaci krzyżujących się pasów w układzie karo z kulami na przecięciach taśm); drzwi wewnętrzne: ramowo-płycinowe wahadłowe 2-skrzydłowe, wielopłycinowe, częściowo szklone, zamknięte prosto i łukiem pełnym (kaplica); 3-płycinowe z motywem krzyża na każdej z płycin (wejście na chór); współczesne drewniane 2-płycinowe (wejście do zakrystii), białe wiórowe, 1- i 2-skrzydłowe częściowo przeszklone (sale na piętrze, dolny kościół), 3-płycinowe (dolny kościół);

RZUT: budynek założony na rzucie zbliżonym do prostokąta, z półkolistą absydą i dwoma aneksami po bokach w zachodniej części budynku oraz płytkimi ryzalitami w części wschodniej;

KOMUNIKACJA: główne wejście do budynku znajduje się w elewacji frontowej (zachodniej) od ul. Pratulinińskiej, poprzedzone jest schodami 1-biegowymi z podestem o szerokości elewacji, wejścia boczne usytuowano w połowie długości elewacji bocznych od strony północnej i południowej, poprzedzono je schodami 1-biegowymi, od strony północnej częściowo przesłonięto pochylnią, w części wschodniej po obu stronach absydy zlokalizowano wejścia do dolnego kościoła, w elewacjach bocznych wejścia znajdują się wejścia na do zakrystii i sal bocznych; klatki schodowe zlokalizowano od strony zachodniej w aneksach bocznych (schody zabiegowe na chór), pod schodami (pomieszczenia techniczne) oraz od strony wschodniej (schody 1- i 2-biegowe z podestami do kościoła, do zakrystii i sal katechetycznych, do dolnego kościoła);

BRYŁA: rozczłonkowana, 1 kondygnacji podziemnej (podpiwniczenie części wschodniej, pomieszczenia techniczne w części zachodniej), 1 kondygnacji nadziemnej: kościół w typie bazylikowym wyższą nawą główną o półkolistej absydzie krzyżującą się z transeptem i niższymi nawami bocznymi, z przedsionkiem flankowanym założonymi na rzucie koła aneksami zewnętrznych klatek schodowych oraz 2-kondygnacyjnymi aneksami po obu stronach prezbiterium; poddasze nieużytkowe;

ELEWACJE: strefa cokołowa: okładzina kamienna (granit Baltic Brown, oryginalnie lastriko płukane), elewacje tynkowane zaprawą wapienną (lub wapienno-cementową), malowane farbą w kolorze beżowym (pierwotnie silikonową w kolorze białym) tynki gładkie, podzielone na prostokątne i wielokątne pola, także fakturowe (wydzielone płyciny), z akcentującą podział elewacji dekoracją ciągnioną o efekcie światłocieniowym: jeden lub dwa zdwojone pasy o sfazowanych skrajnych bocznych krawędziach rozdzielone pasem o sfazowanych obu bokach, z geometryczną dekoracją w kształcie rautów na przecięciach linii pionowych i poziomych; opracowanie każdej z elewacji indywidualne; detal (pilastry, gzymsy, rozety, obramienia okien) z betonu surowego malowane na kolor ciemnobezowy (pierwotnie niemalowane, o barwie surowego betonu), portal wejściowy z piaskowca;

<p>14. Kubatura</p> <p>ok. 21 800 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>ok. 760 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>kościół</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>kościół</p>
<p>18. Stan zachowania</p> <p>fundamenty: dobry;</p> <p>ściany zewnętrzne: dostateczny, powierzchniowe zabrudzenia, spękania, odpatrzona tynku, uszkodzenia powłok malarskich, zawilgocenie;</p> <p>ściany wewnętrzne: dobry; powierzchniowe zabrudzenia i spękania;</p> <p>sklepienia, stropy: dobry; powierzchniowe zabrudzenia i spękania;</p> <p>dach – konstrukcja i pokrycie: dobry;</p> <p>wyposażenie: dobry;</p> <p>instalacje: brak danych.</p>		<p>19. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>Do najpilniejszych postulatów konserwatorskich należy ustalenie przyczyn zawilgocenia murów kościoła w tym drożności i szczelności systemu odprowadzenia wody opadowej, stanu zachowania prowadzonych w murze rur spustowych i odprowadzania wody opadowej do systemu kanalizacji miejskiej, stanu zachowania izolacji fundamentów; wskazane jest również wykonanie remontu elewacji budynku z uwzględnieniem pierwotnych rozwiązań kolorystycznych zaproponowanych przez arch. Waclawka, sprawdzenie stanu zachowania i ewentualna reperacja stolarki i ślusarki okiennej, ujednolicenie stolarki drzwiowej (drzwi wejściowe przy bocznych nawach). We wnętrzu świątyni zaleca się przeprowadzenie bieżącej konserwacji (malowanie z dostosowaniem do modernistycznego charakteru wnętrza), polerowanie oryginalnej posadzki, rozważenie odsłonięcia pierwotnych stacji drogi krzyżowej; w pomieszczeniach bocznych i kościele dolnym należy przeprowadzić remont pomieszczeń sanitarnych.</p> <p>Wszelkie planowane prace remontowe w kościele powinny uwzględniać oraz zachowywać w stopniu maksymalnym oryginalne rozwiązania i dostosowywać ewentualne zmiany lub uzupełnienia do charakteru kościoła, z poszanowaniem jego charakteru (połączenie architektury romańskiej i modernizmu).</p> <p>Ze względu na zabytkowy charakter budynku zaleca się wpis do rejestru zabytków nieruchomości wraz z terenem posesji.</p>	

20. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

Archiwum Urzędu m.st. Warszawy:

Projekt uzupełniający konstrukcji zabezpieczającej nawę poprzeczną kościoła Chrystusa Króla na Targówku, arch. W. Koziejowski, J. Teliga, (1948)

Projekt zamienny kościoła Chrystusa Króla na Targówku, arch. W. Koziejowski (1956)

Pisma dotyczące posesji przy ul. Tykocińskiej 27 z lat 1946-1957

Archiwum Państwowe w Warszawie:

Biurowo Odbudowy Stolicy, Warszawa WPR Fragment między ulicami: Radzymińska, Tykocińska, Pratulńska, 72/25/01-17440

Archiwum parafii pw. Chrystusa Króla:

Projekt kościoła pomnika Chrystusa Króla Warszawa Targówek Tykocińska 23, arch. B. Colonna (1933/34)

Koncepcja architektoniczna elewacji kościoła i rozbudowy plebanii na Targówku przy ul. Tykocińskiej, E. Skrzyńska, 1977

Elewacja Kościoła „Chrystusa Króla” Targówek projekt podstawowy, E. Skrzyńska (1978)

Projekt dzwonnicy do kościoła Chrystusa Króla przy ul. Tykocińskiej w Warszawie, arch. D. Bober, M. Jasiński, K. Mycielski, Warszawa 1998

Pisma i księgi dot. kościoła z lat 1931-1998

23. Bibliografia

Dzwony kościelne: największe w kraju odlewnie dzwonów Braci Felczyńskich w Kałuszu, Kałusz [1938]

Poświęcenie kamienia węgielnego pod nowy kościół w Warszawie, „Kurier Warszawski”, 1934, nr 299

Willmann w Warszawie [katalog] red. M. Nowak, M. Pierzchała, Warszawa, 2020

T. Dukielski, *Ks. Jan Gołędzinowski: męczennik za wiarę. Pierwszy proboszcz parafii Chrystusa Króla*, Warszawa: 2006

A. Gościmski, *Parafia Chrystusa Króla na Targówku w latach 1932-1987*, Warszawa, 1989

A. Gościmski, *Parafia Chrystusa Króla na Targówku w latach 1931-2001*, Warszawa, 2001 (wyd. uzup.)

J. Kasprzycki, *Kościół Chrystusa Króla*, „Życie Warszawy”, 1989, nr 72

M. Makowski, *Kardynał Aleksander Kakowski Metropolita Warszawski (1913–1938). Kalendarium*, Warszawa, 2015

A. Maślana, *Chrystus Król czeka na pomoc*, „Tygodnik Niedziela”, 2011, nr 34

B. Michalec, *Ks. kanonik Jan Gołędzinowski - duchowny, społecznik, radny Warszawy, więzień Pawiaka, Auschwitz i Dachau*, Warszawa, 2022

J. Ruffer, *Kościół Chrystusa Króla*, „Kurier Warszawski”, 1936 nr 5 + dodatek

25. Źródła ikonograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania)

Plany, mapy, fotografie:

Portal: mapa.um.warszawa.pl

Mapster, <http://igrek.amzp.pl>

Powojenny modernizm, cargocollective.com/powojennymodernizm

Fotopolska.eu

Atlas Warszawy iwaw.pl

polska-org.pl

chrystuskrol.pl

21. Uwagi

22. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

24. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

tekst: dr Aldona Tołysz, listopad 2023

plany, rysunki: dr Aldona Tołysz, listopad 2023

fotografie współczesne: dr Aldona Tołysz, listopad 2023

26. Załączniki

Załączniki: nr 1 rzut, cd. pkt 12, 13; nr 2 cd. pkt 13; mat. archiwalne; nr 3-6 mat. archiwalne; nr 7-9 fot. archiwalne, nr 10-16 fot. współczesne.

1. Miejscowość

Warszawa

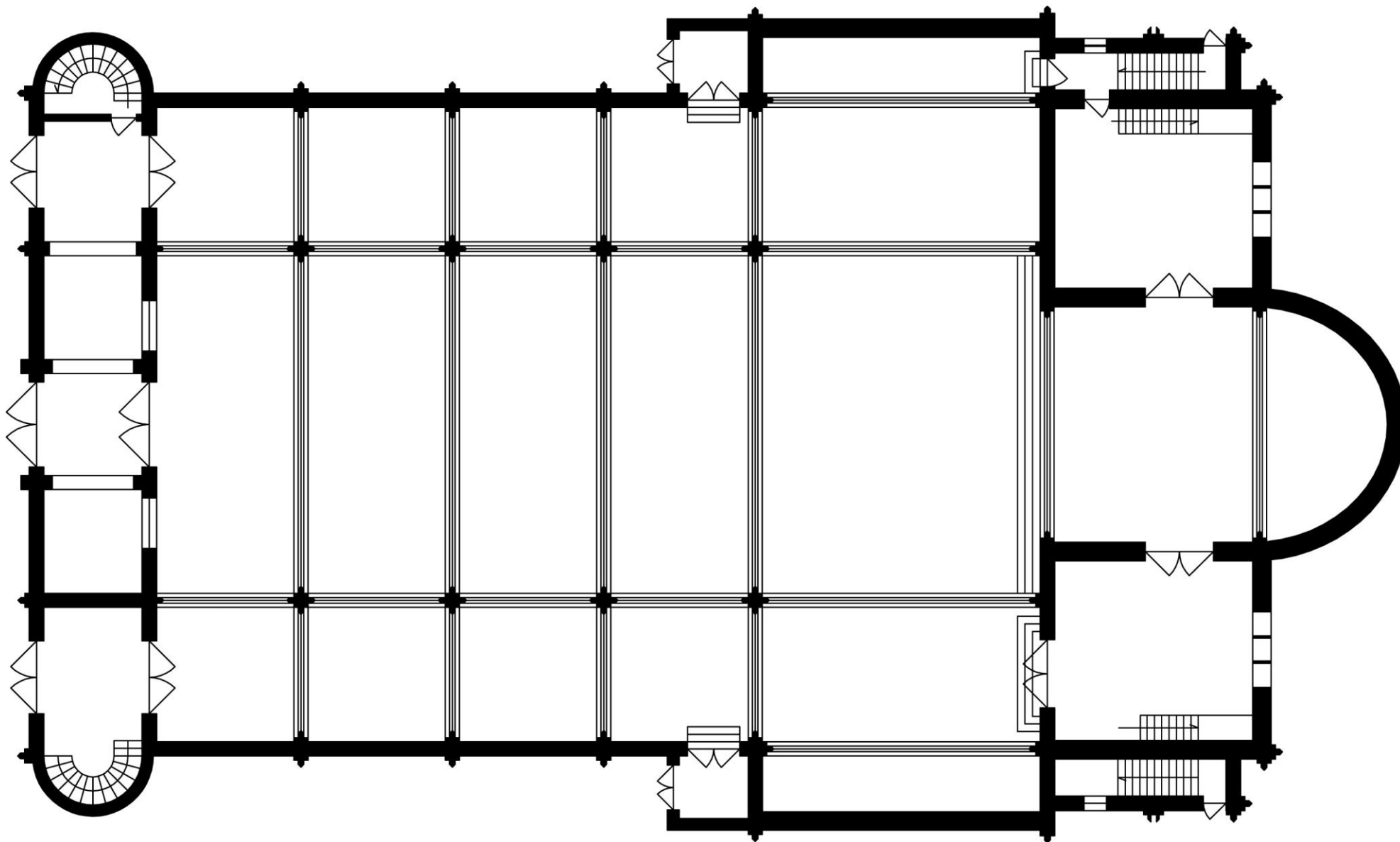
2. Obiekt

Kościół pw. Chrystusa Króla

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

rzut parteru, dokończenie pkt 12

H= 17 m
Skala 1: 200

Uwaga: rzut wykonany w oparciu o projekt budowlany z 1972 r., częściowo uaktualniony.

Prace budowlane przy kościele wznowiono po zakończeniu II wojny światowej, nadzorował je wyznaczony w 1946 r. na proboszcza ks. Franciszek Duczyński. Pierwotny projekt kościoła został uproszczony i przekształcony w duchu romańskim przez arch. Stanisława Koziejewskiego. W 1947 r. podniesiono mury budynku do wysokości dachu, w kolejnym roku wykonano sklepienia, a w 1949 r. pokryto dachem z blachy cynkowej, wykonano także szklenie okien. W 1950 r. wybudowano schody przed głównym wejściem, wzniesiono sygnaturkę oraz wykonano żelazne krzyże osadzone na dachu świątyni. Prace we wnętrzu prowadzono w latach 1951-1953: otynkowano ściany i wykonano sklepienia kasetonowe, w latach 50. XX w. zakupiono również płyty marmurowe i granitowe, które wykorzystane zostały na posadzki i schody kościelne. Budowę zakończono w 1954 r. W 1958 r. rozpoczęto budowę organów (do 1964). W latach 50. XX w. pokryto gontem drewniana dzwonnica i zawieszono nowy dzwon (z 1947 r.), wykonano ponadto prace porządkowe na terenie przykościelnym, wyłożono teren betonowymi płytami chodnikowymi i wykonano ogrodzenie terenu z siatki. Kościół na Targówku należał do grupy świątyń, w których zdeponowane zostały przez Ministerstwo Kultury i Sztuki za pośrednictwem Archidiecezji Warszawskiej obrazy Michaela Willmanna pochodzące z klasztoru w Lubiążu (obrazy przywieziono do Warszawy w 1952 r. z myślą o dekoracji zniszczonych w czasie wojny i odbudowywanych po 1945 r. kościołów). W 1954 r. do kościoła trafił obraz *Męczeństwo św. Jana Ewangelisty* (1661?) oraz *Ukrzyżowanie* (1656) wpisane do rejestru zabytków ruchomych pod nr B-6906 i B-6907 decyzją z dn. 22.09.1952 r. oraz pod nr B-2354 decyzją z dnia 27.11.1984 r.

W latach 60. XX w. prace wykończeniowe prowadził następca ks. Duczyńskiego, ks. Józef Woźniak. W tym czasie filary kościoła obłożono dolomitem, ambonę wielobarwnym marmurem wg proj. Lecha Dunina, wykonano marmurową posadzkę kościoła, zamontowano majolikowe stacje Drogi Krzyżowej autorstwa Krzysztofa Henisza, a także tablice pamiątkowe poświęcone proboszczom parafii i żołnierzom Armii Krajowej. Po objęciu parafii przez ks. Bronisława Krassowskiego, w 1973 r. parafia wystąpiła z wnioskiem o wpisanie do rejestru zabytków kościoła ze względu na jego wartość artystyczną i historyczną. Wniosek ten pozostał bez rozpoznania. W latach 70. XX w. przeprowadzono szereg prac budowlanych, do najważniejszych należało założenie centralnego ogrzewania (1977), wykonano również nową koncepcję opracowania elewacji. Jej autorem został projektant Osiedla Targówek Mieszaniowy arch. Zbigniew Waclawek. Zgodnie z koncepcją na elewacji wykonane miały zostać tynki wapienno-cementowe z elementami profili ciagnionych. Przewidywano zachowanie elementów z surowego betonu (pilastry, gzymsy, rozety, obramienia okien), a także skucie istniejących gzymsów obramień wejściowych i wykonanie kamiennych portali. Równocześnie planowano nadbudowę kaplic po obu stronach prezbiterium zgodnie z projektem z 1934 r. oraz rozbudowę plebanii wg. roj. Elżbiety Skrzyńskiej, do realizacji tej części projektu nie doszło. Prace na elewacji, zgodne z założeniami Waclawka przeprowadzono w latach 1977-1978, po ich zakończeniu w elewacji frontowej umieszczono metalową koronę cierniową. Ponadto w latach 1976-1985 wzniesiono dom katechetyczny, wykonano także nowe ogrodzenie na podmurówce. W 1981 r. zaprojektowano nową ambonę i łtarz (związane z reformą soborową). Kościół został konsekrowany 5.09.1982 r. Kolejne prace przeprowadzono w latach 90. XX w. W tym czasie zastąpiono krzesła drewnianymi ławkami i stollami w prezbiterium, w 1995 r. wymieniono żyrandole oraz boczne drzwi do kościoła, w 1996 r. wykonano nowe pokrycie dachu z blachy miedzianej, w kolejnym roku pomalowano wnętrze i wykonano nowy ołtarz z obrazem Matki Bożej Częstochowskiej pochodzącym z przedwojennej kaplicy (proj. J. Machaja). W 1998 r. rozpoczęto budowę monolitycznej, żelbetowej dzwonnicy o wysokości ok. 24 m, nawiązującej stylistycznie do charakteru kościoła (proj. K. Mycielski). W tym samym roku wymieniono okna (w rozetach z witrażami) oraz ogrodzenie posesji wokół kościoła. Rok później wymieniono słusarkę okienną (50 szt.). W 2000 r. nad głównym wejściem do kościoła wykonano mozaikę wyobrażającą Chrystusa Króla, wymieniono nawierzchnię wokół kościoła na współczesną, dwukolorową kostkę betonową, natomiast rok później schody główne i boczne wyłożono fińskim granitem. W 2002 r. wykonano witraże okien naw bocznych (20 szt.) ilustrujące tajemnice różańca świętego. W 2007 r. przeprowadzono „renowację” stacji Drogi Krzyżowej (przesłonięto stacje ceramiczne realistycznymi obrazami na płótnie), wykonano dwie dekoracje mozaikowe w transepcie do nowych kaplic – chrzcielnej i MB Zwycięskiej. W 2011 r. na skutek pożaru w czasie remontu dachu, spłonęła więźba, zniszczona została sygnaturka na skrzyżowaniu nawy i transeptu, pokrycie dachowe, uszkodzeniu uległy również attyka, wieńiec żelbetowy oraz wnętrza (sufit i ściany). Prace remontowe zakończono w 2012 r.

ELEWACJA FRONTOWA (ZACHODNIA): symetryczna, poprzedzona schodami, z obu stron ujęta półkolistymi 1-osioowymi aneksami klatek schodowych, 3-osiowa, osie i narożniki budynku zaakcentowane profilowanymi pilastrami, na osi budynku zamknięty prosto kamienny portal z zamkniętym łukiem pełnym nadświetlem z dekoracją mozaikową (Chrystus Król A.D. 2000) z bocznymi filarami z profilowanych schodkowych bloków; powyżej wejścia rozeta o płaskiej opasce, wypełniona przeszklonym maswerkkiem z motywem krzyża i dekoracją geometryczną; na osiach naw bocznych wejścia ujęte zamkniętymi łukiem pełnym profilowanymi portalami, powyżej okrągłe blendy okienne o płaskiej opasce; na elewacji dekoracja pasowa: w osi środkowej podział pionowymi i poziomymi żłobieniami na prostokątne pola, wzdłuż krawędzi portalu i na przedłużeniu jego boków oraz pomiędzy dolną i górną krawędzią rozety zdwojona dekoracja ciagniona o obrysie zbliżonym do krzyża łacińskiego, pola pomiędzy pasami wypełnione tynkiem fakturowym; w osiach bocznych elewacja podzielona na prostokątne płyciny, portale zaakcentowane dekoracją pasową, wydzielającą prostokątne pole opracowane tynkiem fakturowym; na elewacji powyżej rozety metalowa, ażurowa dekoracja w formie korony cierniowej, w zwieńczeniu elewacji na cokole metalowy krzyż; **ELEWACJE BOCZNE (PÓŁNOCNA, POŁUDNIOWA):** od strony zachodniej 1-osiowe aneksy klatek schodowych, elewacje nawy bocznej i nawy głównej 20-osiowe, wydzielone ryzalitami na 4 części (w układzie po 5 okien), podzielone na prostokątne pola, z wydzielonym gładkim fryzem; transept: boczne ściany z 2 pilastrami i podziałem na prostokątne pola, ściana szczytowa 1-osiowa z rozetą o geometrycznym maswerkku (analogicznym do elewacji frontowej), narożnikami zaakcentowanymi ryzalitami, pod dolną krawędzią oraz wzdłuż rozety na całej szerokości i wysokości zdwojona dekoracja ciagniona o obrysie zbliżonym do krzyża łacińskiego, po obu stronach rozety dekoracja: w elewacji północnej w kształcie rombów podzielonych na trójkątne pola, w elewacji południowej pomiędzy górną i dolną krawędzią oraz wzdłuż rozety na całej wysokości zdwojona dekoracja ciagniona, pola pomiędzy pionowymi pasami podzielone równoległą pojedynczą dekoracją pasową; pomiędzy transeptem a nawą boczną poprzedzony schodami kwadratowy aneks (ganek) przekryty dachem płaskim, doświetlony okrągłym oknem z bocznymi wejściami do kościoła; ściana prezbiterium 7-osiowa, podzielona na prostokątne pola; pomiędzy prezbiterium a transeptem 2-kondygnacyjny aneks zakrystii, z drzwiami przy wschodniej krawędzi ściany oraz dekoracją ciagnioną w postaci pojedynczych pasów na osi elewacji i w jej górnej części w poprzek z ramą wokół kwadratowego pola z dwoma diagonalnymi przecinającymi się liniami wewnątrz; **ELEWACJA WSCHODNIA:** prezbiterium o 13 zamkniętych łukiem pełnym blendach w pasie okien w ścianach bocznych, poniżej blend na elewacji pojedyncza dekoracja ciagniona (pionowe pasy wydzielające 6 pól), powyżej podzielona na prostokątne pola, w strefie cokołowej po obu stronach absydy 2 okna doświetlające kościół dolny; elewacje aneksów między transeptem a prezbiterium o krawędziach zaakcentowanych pilastrami: na osi elewacji triforium, powyżej 4 kwadratowe okna w 2 rzędach, w strefie cokołowej 2 okna, przy skrajnych pilastrach drzwi wejściowe do dolnego kościoła, na elewacji dekoracja ciagniona: pod tryforium geometryczna dekoracja podokienna, wokół okien kwadratowych opaska zwieńczona łukiem odcinkowym, po obu stronach okien pasy pionowe, pomiędzy rzędami okien poziome; za narożnymi pilastrami okrągłe okna;

1. Miejscowość

Warszawa

2. Obiekt

Kościół pw. Chrystusa Króla

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

dokończenie pkt 13, mat. archiwalne

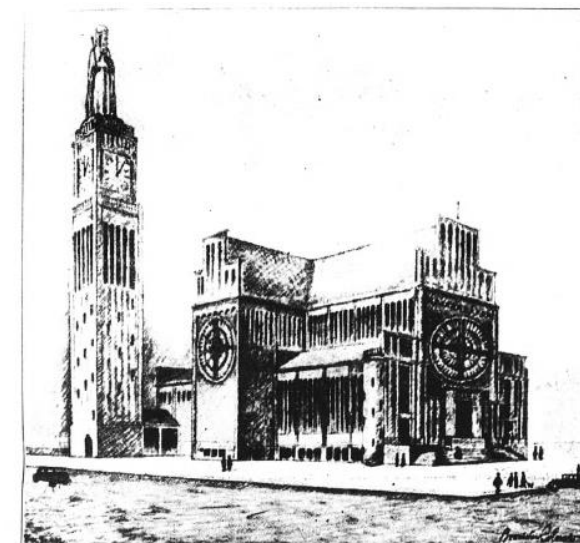
dokończenie pkt 13

ZAGOSPODAROWANIE DZIAŁKI: budynek usytuowany w zachodniej części posesji ogrodzonej płotem ażurowym na podmurówce, w południowo-zachodnim narożniku współczesna dzwonnica i 2 krzyże poświęcone pamięci poległych i zasłużonych, pomiędzy nimi na postumencie głowa Chrystusa; w północno-zachodniej części działki krzyż misyjny; pośrodku przy południowej granicy posesji kapliczka poświęcona Matce Bożej; wschodnia część działki wydzielona ogrodzeniem: na tym terenie wzniesiony 2-kondygnacyjny, przekryty dachem 4-spadowym murowany budynek plebanii, za nim 1- i 2- kondygnacyjne budynki mieszkalne (dom zakonny), wzdłuż południowej granicy posesji budynki gospodarcze; teren posesji zagospodarowany: chodniki wokół kościoła wykonane z kostki betonowej, wzdłuż ogrodzenia oraz przed kościołem wydzielone zieleńce, na terenie działki znajdują się liczne drzewa: modrzewie, żywotniki, jesiony, robinie, kasztanowce, świerki, pojedyncze przykłady innych gatunków, m.in. brzoza, dąb, orzech;

WNĘTRZE: bazylika 3-nawowa 4-przęsłowa z 3-przęsłowym transeptem z 2 kaplicami i 1-przęsłowym zamkniętym łukiem pełnym prezbiterium o wysokości nawy głównej, sklepienia kasetonowe kolebkowe z szerokimi gurtami na przedłużeniu filarów i słupek, w środkowym przeszle transeptu nieckowe; w przedsionku, kaplicy św. Stanisława Kostki, zakrystii, salach katechetycznych, dolnym kościele stropy płaskie; sufity w nawach, prezbiterium i transepcie oraz ściany z niskim kamiennym cokołem (na filarach strefa cokołowa wysoka) tynkowane, malowane na kolor kremowy, pomiędzy filarami w nawach bocznych lamperia, sufity i detal architektoniczny (filary, kasetony, słuźki, gzymsy, opaski okienne) w kolorze białym, elementy na wspornikach słupek złożone (wtrómie). Poprzedzone schodami prezbiterium podzielone zostało na 2 strefy: zachodnią z wolnostojącym ołtarzem (przęsło) i wschodnią poprzedzoną schodami z usytuowanym na podwyższeniu tabernakulum (absyda); po obu stronach transeptu (północnej i południowej), znajdują się płytkie kaplice (głębokość ok. 1/3 przeszła), przy narożnym filarze między transeptem a nawą boczną usytuowano ambonę. Na przedłużeniu żelbetowych belek kasetonów, pomiędzy otworami okiennymi w nawie głównej i bocznych wykonano prostokątne w przekroju słuźki wsparte na schodkowych konsolach, arkady pomiędzy halami bazyliki zamknięto łukiem pełnym z krawędzią zaakcentowaną schodkową opaską. Od strony zachodniej w nawie głównej na osi poprzedzone schodami prostokątne wejście zamknięte 2-skrzydłową kratą o kwadratowych polach z naprzemiennym motywem krzyża greckiego i floralną aplikacją w okrągłej ramie, po obu stronach prostokątne otwory okienne zamknięte nieruchomą kratą o analogicznej dekoracji, powyżej zamknięta łukiem pełnym arkada z emporą (chór muzyczny) z prospektem organowym w niszy nad przedsionkiem, z prostokątnym balkonem o pełnej balustradzie z dekoracją płycinową. W nawach bocznych w ścianie zachodniej poprzedzone schodami wejścia do przedsionka, na wyższej kondygnacji zamknięte łukiem pełnym arkady z tralkową betonową balustradą. Prędsionek 2-kondygnacyjny, na poziomie górnego kościoła po stronie północnej skomunikowany z klatką schodową prowadzącą na emporę, po stronie południowej wydzielone murowaną ścianą pomieszczenie o szerokości bocznej nawy, na górnej kondygnacji po obu stronach nawy głównie otwarte przestrzenie (obecnie o funkcji magazynowej), pośrodku szafa organowa z prospektem. W dolnym kościele 3 założone na rzucie prostokąta pomieszczenia o współczesnej posadzce, widocznych filarach konstrukcyjnych wraz z czytelnym żelbetowym, tynkowanym i pomalowanym na jasny kolor ścianach; poddasze kościoła nieużytkowe;

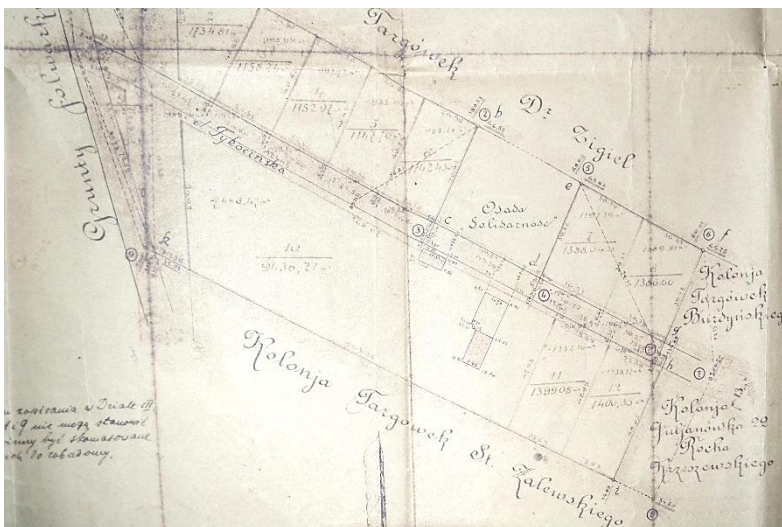
WYPOSAŻENIE: w świątyni znajdują się 3 grupy obiektów: zabytkowe, sprzed czasu budowy kościoła, zabytkowe stanowiące elementy oryginalnego wyposażenia oraz współczesne uzupełniające lub zastępujące historyczne wyposażenie. Do pierwszej grupy należą eksponowane w transepcie obrazy Michaela Willmanna *Męczeństwo św. Jana Ewangelisty* (1661?) (po stronie północnej) oraz *Ukrzyżowanie* (1656) (po stronie południowej); kopia obrazu Andrea del Sarto *Madonna z Dzieciątkiem i ze Świętymi* (XIX w.) oraz ikona *Madonna z Dzieciątkiem* w koszulce metalowej (srebrnej?, k. XVIII w.) stanowiące elementy ołtarza bocznego (w kaplicy północnej). Do drugiej grupy należą: pancerne tabernakulum na podwyższeniu oraz ołtarz główny z gipsowym pełnopostaciowym realistycznym wyobrażeniem Chrystusa Króla oraz wykonaną z tego samego materiału płaskorzeźbą ilustrującą spersonifikowaną Polskę zrywającą łańcuchy niewoli aut. Henryka Tarkowskiego; marmurowy ołtarz i ambona posoborowe; ambona kamienna, wielobarwna (marmur) przy filarze przy skrzyżowaniu transeptu i nawy głównej z malowidłem symbolizującym Milenium Chrztu Polski proj. Lecha Dunina; majolikowe (ceramika glazurowana) stacje drogi krzyżowej proj. Krzysztofa Henisza (14 szt.), szafa organowa z prospektem 50-głosowym (centralnym na emporze, 2 mniejszymi piszczałkami po obu stronach niszy empory) proj. J. Możdżonka, wyk. Firma Cz. Kruszewski; kraty zabezpieczające wejście i otwory okienne pomiędzy nawą główną a przedsionkiem; krzyże apostołskie (tzw. zacheuszk) z kinkietami; epitafia i tablice pamiątkowe w przedsionku (kruchcie), witraże w rozetach, armaria w zakrystii. Do trzeciej grupy należą: dekoracje mozaikowe przy ołtarz głównym (abstrakcyjne tło dla rzeźby Chrystusa Króla), mozaiki po obu stronach prezbiterium z wizerunkami gołębic (Ducha Św.) w kaplicy chrzcielnej oraz mozaika z wizerunkiem MB Zwycięskiej miażdżącej głowę węża w kaplicy MB Zwycięskiej, w której znajduje się urna z prochami żołnierzy poległych w 1920 r.; obraz Jezusa Miłosiernego wykonany przez Andrzeja Koka, kopia obrazu Matki Bożej Nieustającej Pomocy, płaskorzeźby św. Józefa i św. Antoniego po obu stronach ikony *Madonny z Dzieciątkiem* uzupełniające kompozycję ołtarza bocznego po stronie północnej proj. Jerzego Machaja; realistyczne obrazy ilustrujące stacje drogi krzyżowej na płótnie dopasowane do oryginalnej ramy i zastępujące oryginalne kompozycje Krzysztofa Henisza; meble: stalle, krzesła i fotel sakralny (sedilia) w prezbiterium, obrazy i szafy na szaty liturgiczne, ławki kościelne, konfesjonały, klęczniki, żyrandole, i inn.;

INSTALACJE: prowadzone natynkowo (piwnica) i podtynkowo: elektryczna, wodno-kanalizacyjna, c.o.

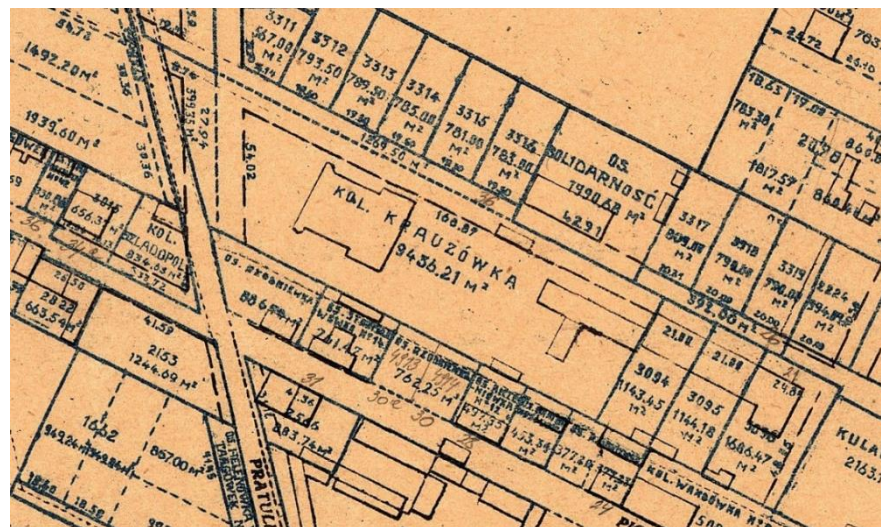

Szkic kościoła-pomnika Chrystusa Króla na Targówku według projektu
inż. arch. Bronisława Colanusa

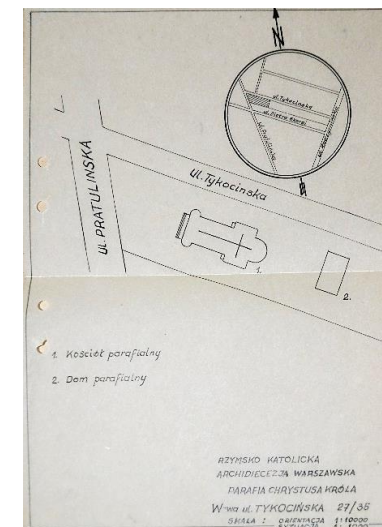
II. Projekt kościoła, „Kurier Warszawski”, 1936, nr 5
dodatek

II. 1 Plan hip. Kolonia Krauzówka, fragm., 1931, zbiory parafialne

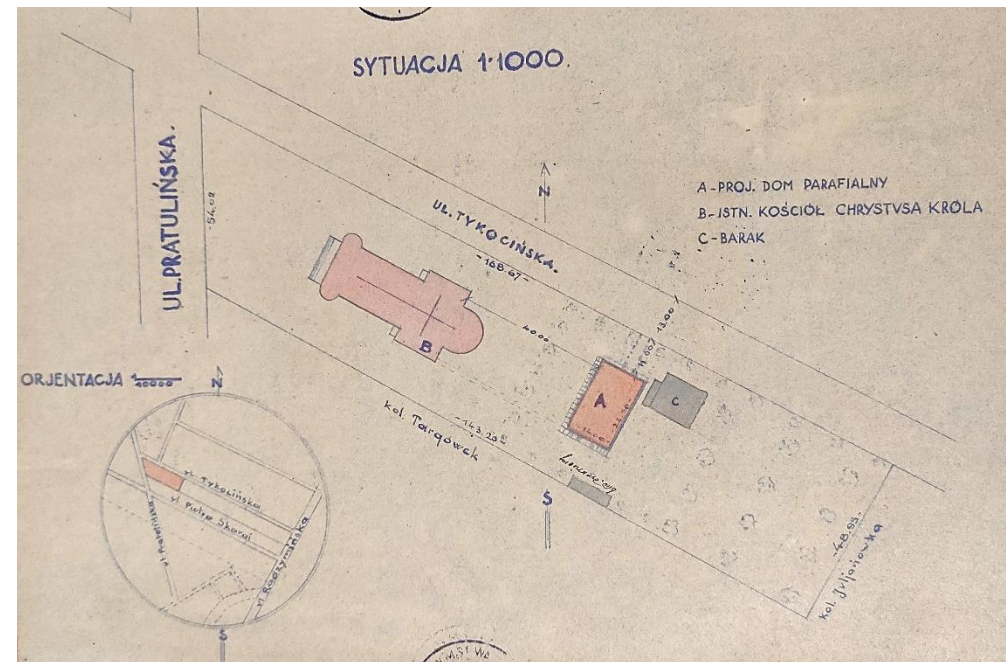
II. 2 Plan Warszawy, 1936, um.warszawa.pl

II. 3 Parafia sytuacja, ok. 1933

II. 4 Warszawa WPR Fragment między ulicami: Radzymińska, Tykocińska, Pratulińska, Plan sytuacyjny 1945 r., załączniki dot. stanu zachowania zabudowy, APW, BOS, 72/25/0/-/7440

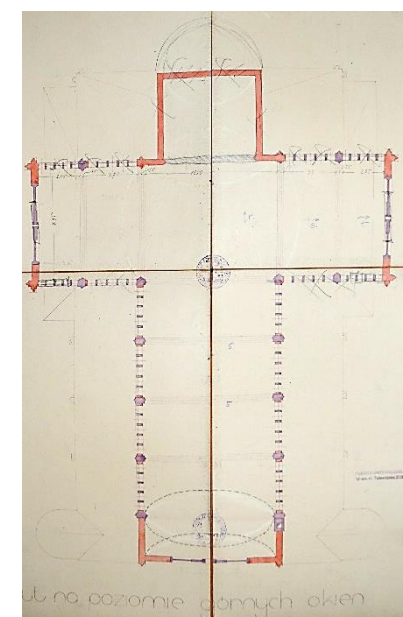
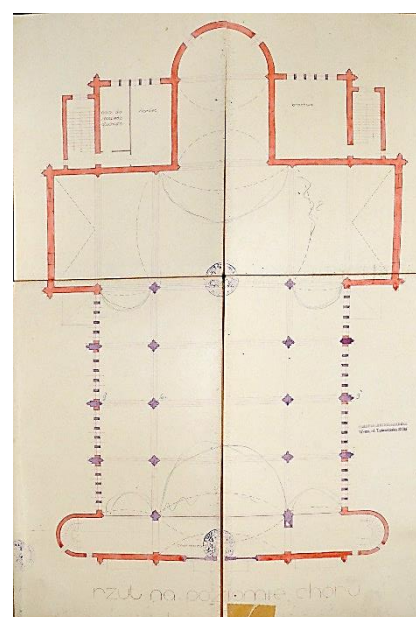
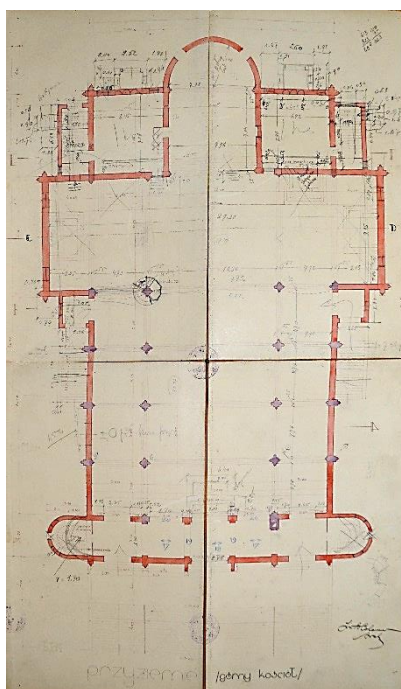
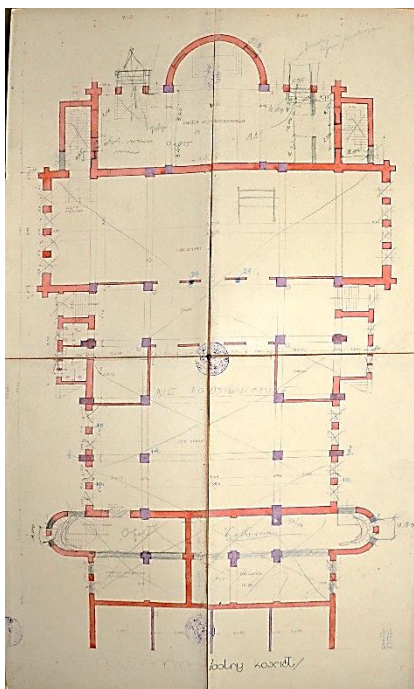
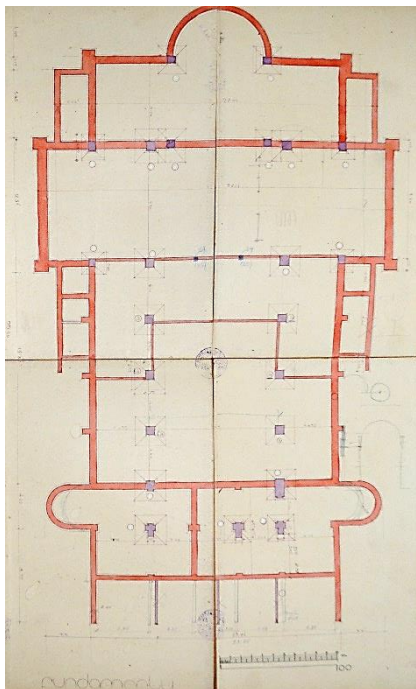

II. 5 Plan sytuacyjny posesji, proj. Domu parafialnego mieszkalno-administracyjnego, 1957, zbiory parafialne

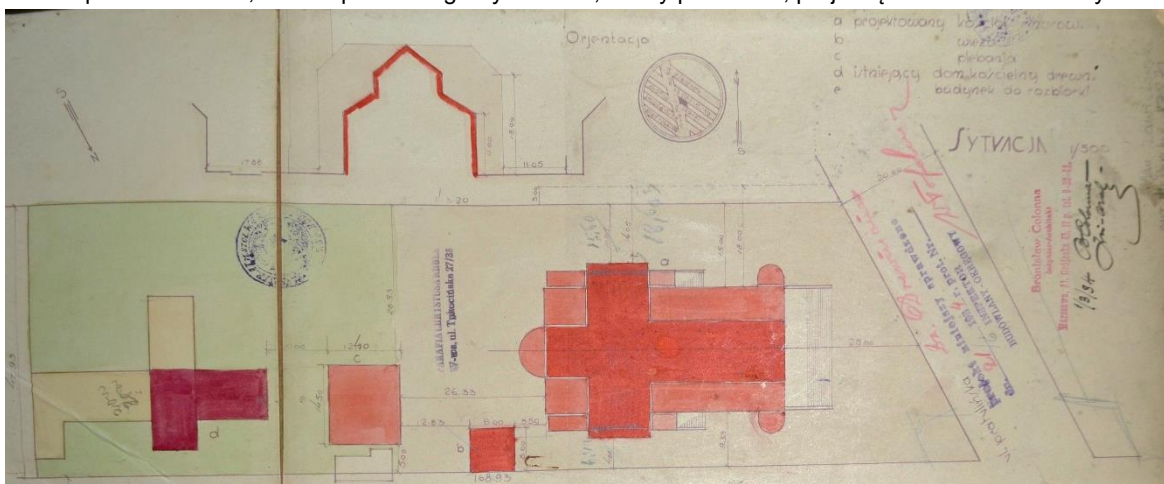
1. Miejscowość
Warszawa

2. Obiekt
Kościół pw. Chrystusa Króla

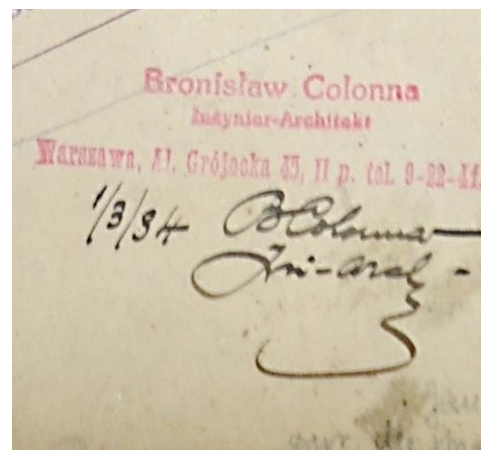
3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
materiały archiwalne

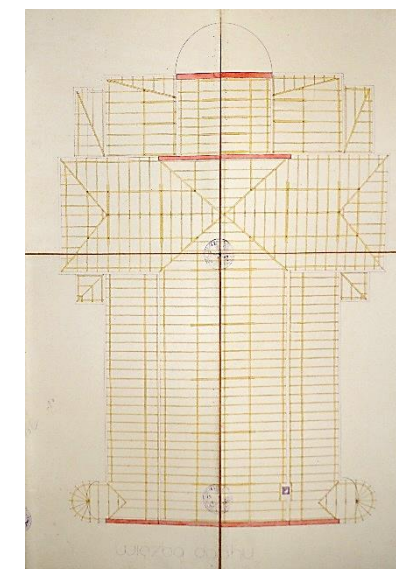
Il. 6-10 Projekt kościoła pomnika Chrystusa Króla Warszawa Targówek Tykocińska 23, arch. B. Colonna, 1933/34, rzuty: fundamenty, kościół dolny, kościół górny, rzut na poziomie chóru, rzut na poziomie górnych okien, zbiory parafialne, proj. częściowo zrealizowany

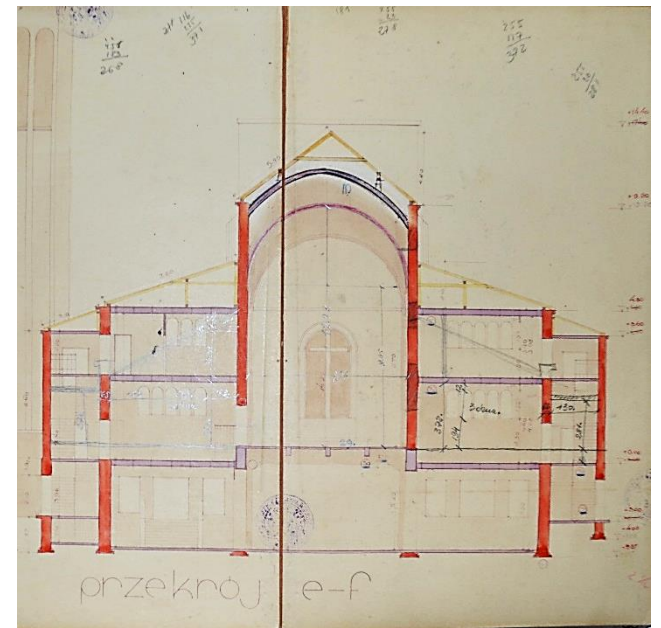
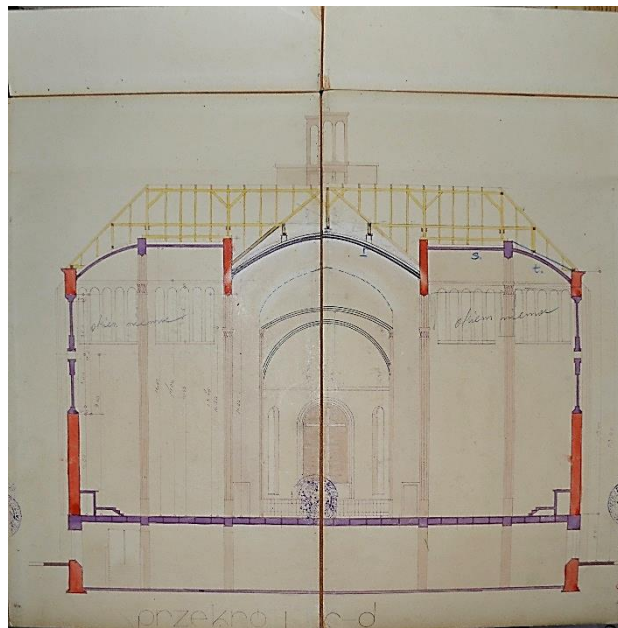
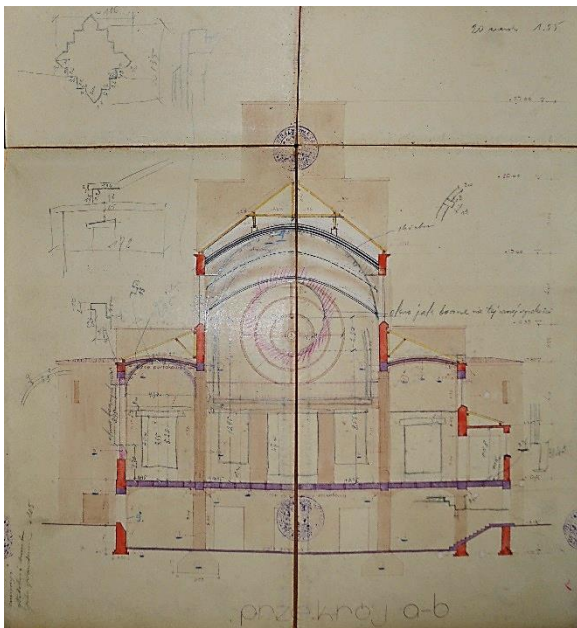
Il. 11 Projekt kościoła pomnika Chrystusa Króla Warszawa Targówek, arch. B. Colonna, 1933/34, Sytuacja, zbiory parafialne

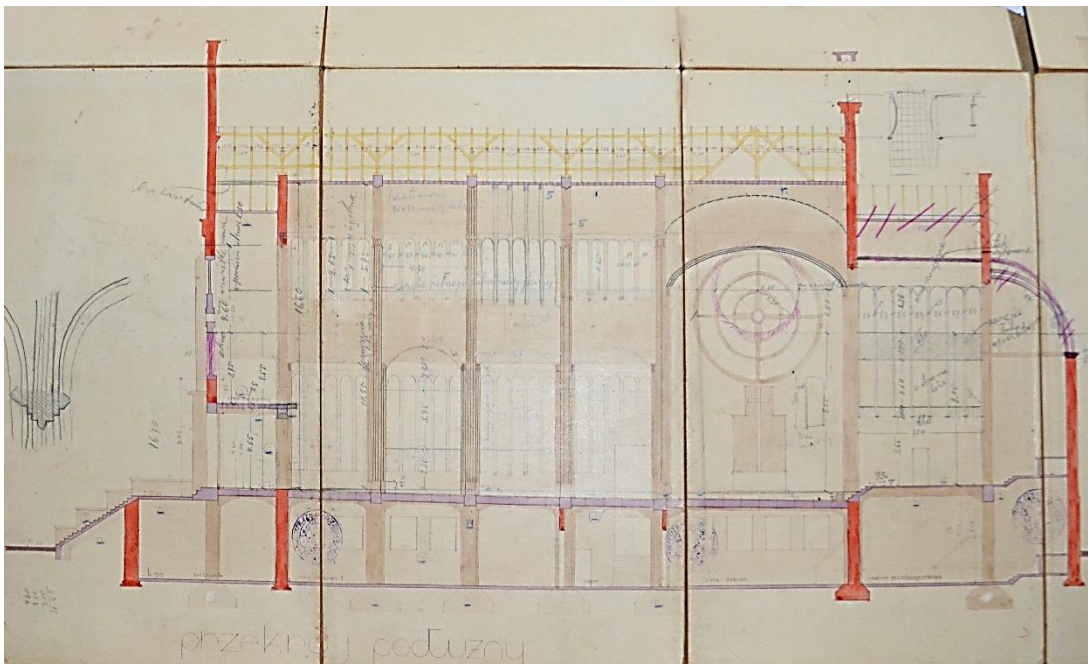
Il. 12 Podpis arch. Bronisława Colony

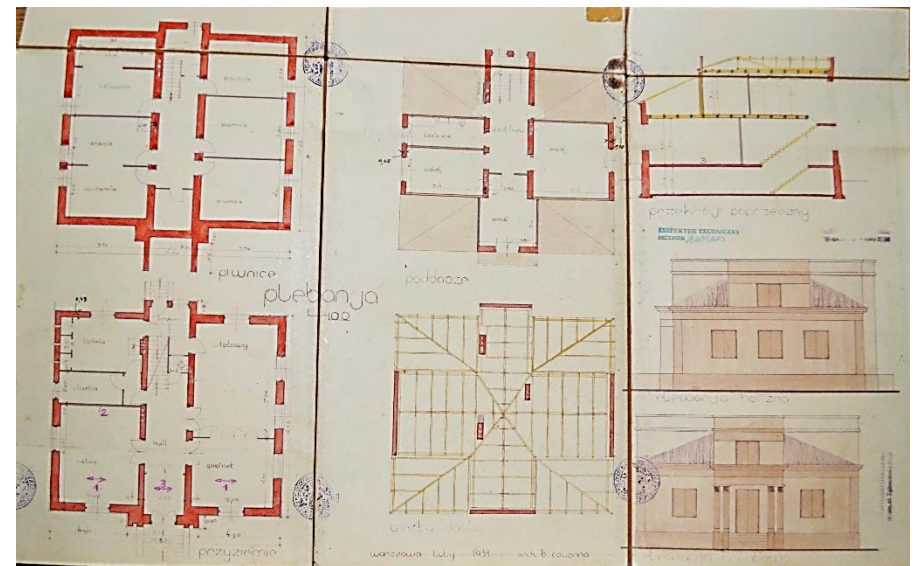
Il. 13 Rzut wieży, 1933/34

II. 14-16 Projekt kościoła pomnika Chrystusa Króla Warszawa Targówek, arch. B. Colonna, 1933/34, przekrój poprzeczny a-b, c-d, e-f, zbiory parafialne

II. 17 Projekt kościoła pomnika Chrystusa Króla Warszawa Targówek, przekrój podłużny, arch. B. Colonna, 1933/34, zbiory parafialne

II. 18 Projekt plebanii przy parafii pw. Chrystusa Króla, Warszawa, Targówek, arch. B. Colonna, 1933/34, zbiory parafialne

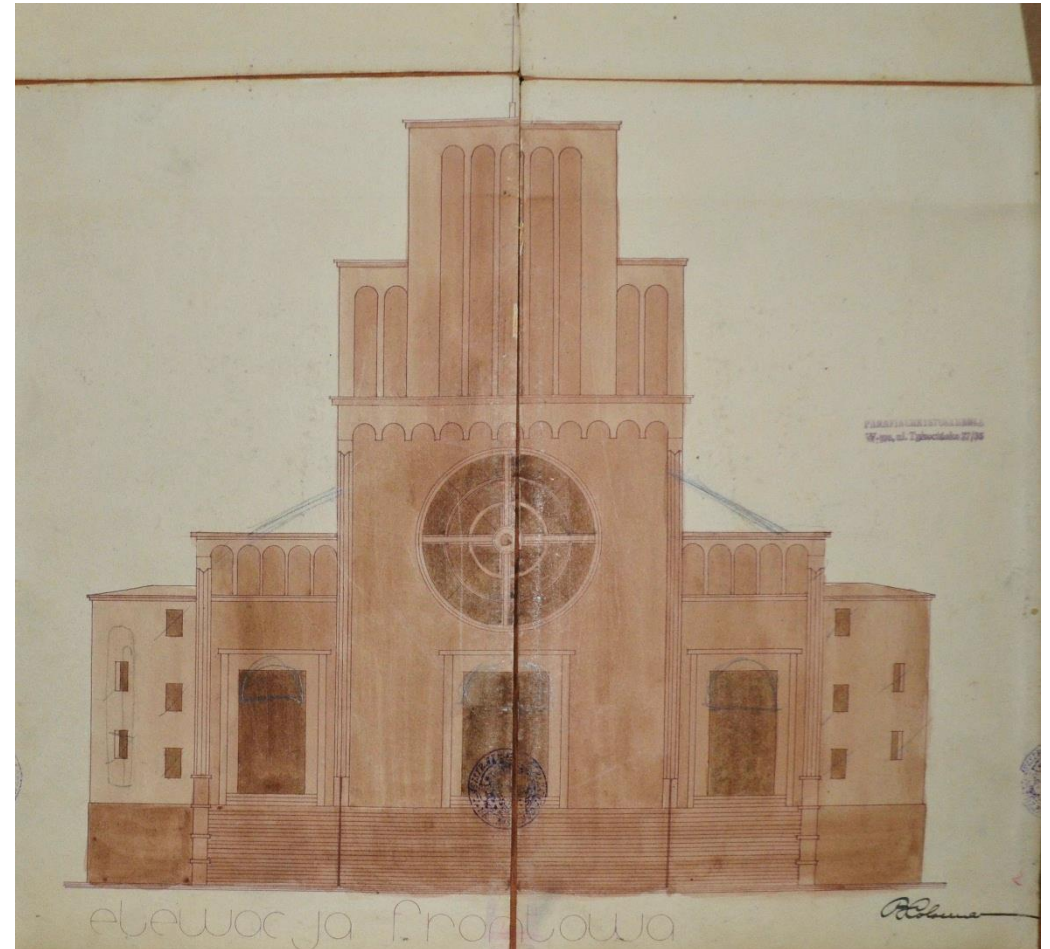
1. Miejscowość
Warszawa

2. Obiekt
Kościół pw. Chrystusa Króla

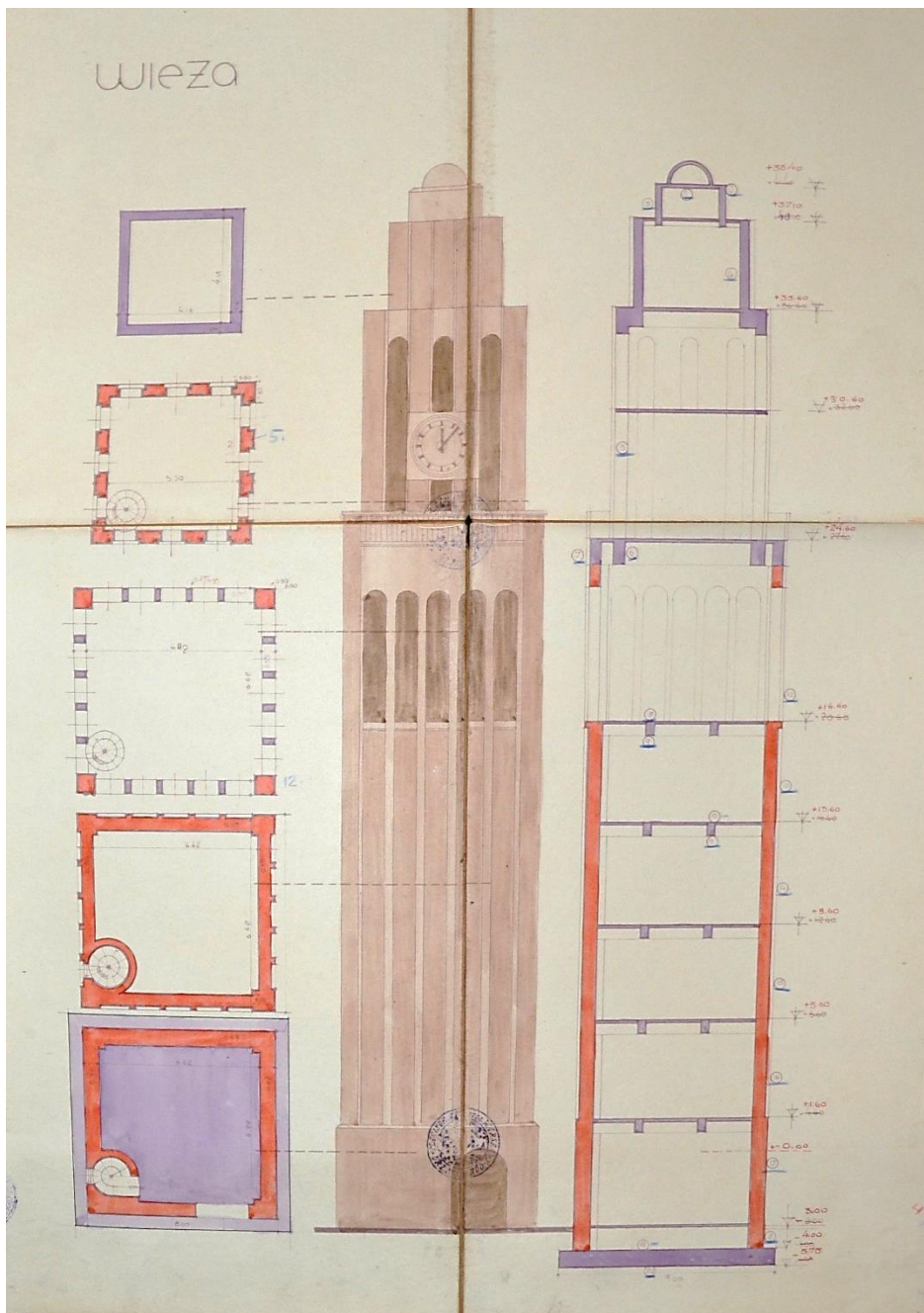
3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
materiały archiwalne

II. 19 Projekt kościoła pomnika Chrystusa Króla Warszawa Targówek, arch. B. Colonna, 1933/34, elewacja tylna (absyda), zbiory parafialne, proj. niezrealizowany

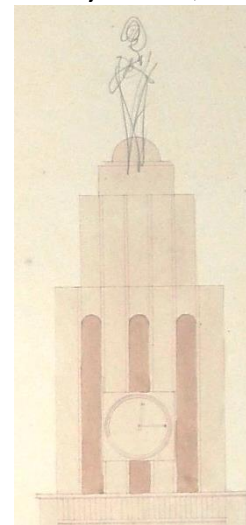
II. 20 Projekt kościoła pomnika Chrystusa Króla Warszawa Targówek, arch. B. Colonna, 1933/34, elewacja frontowa, zbiory parafialne, proj. niezrealizowany

II. 21 Projekt wieży kościoła pomnika Chrystusa Króla Warszawa Targówek, arch. B. Colonna, 1933/34, elewacja rzuty, zbiory parafialne, proj. niezrealizowany

II. 22 Projekt kościoła pomnika Chrystusa Króla Warszawa Targówek, arch. B. Colonna, 1933/34, elewacja boczna, zbiory parafialne, proj. niezrealizowany

II. 23 Szkic pomnika Chrystusa Króla na dzwonnicy

II. 24 Projekt elewacji kościoła pomnika Chrystusa Króla, arch. nn, 1947, Archiwum Urzędu m.st. Warszawy

1. Miejscowość

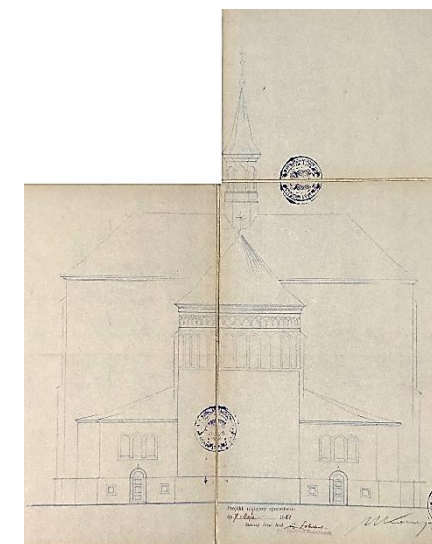
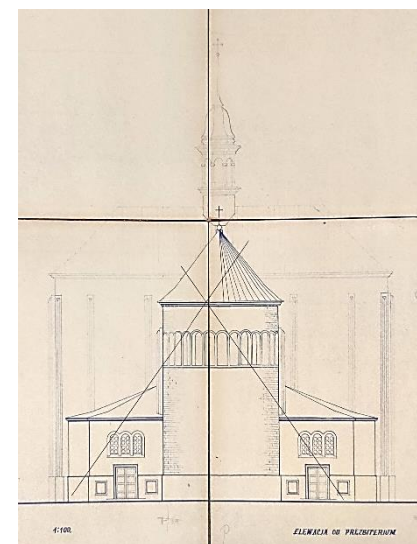
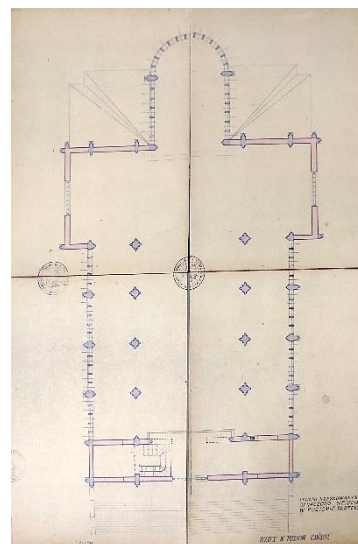
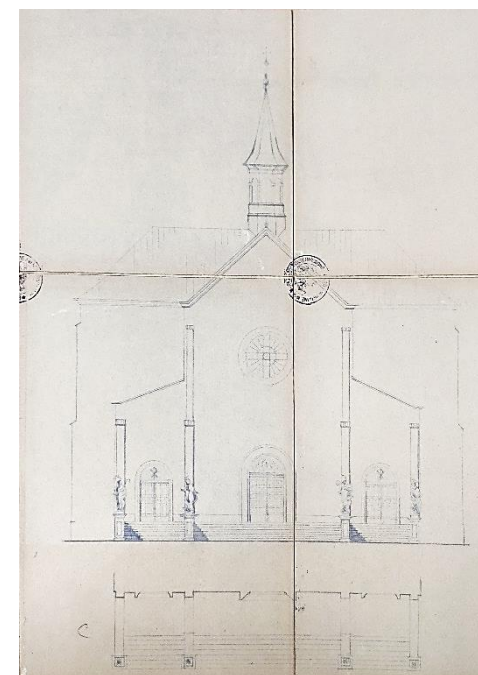
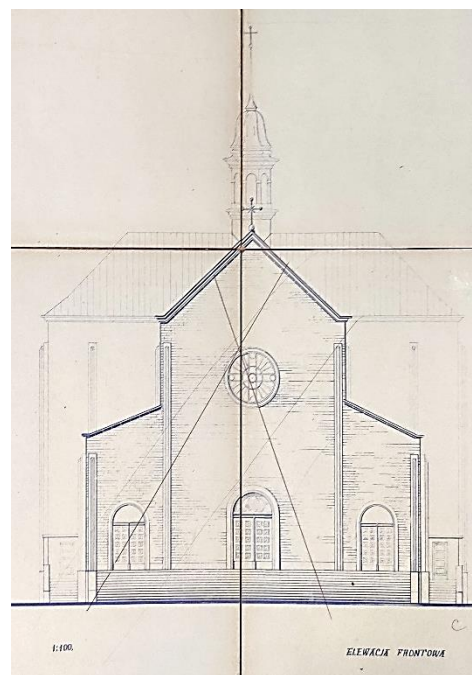
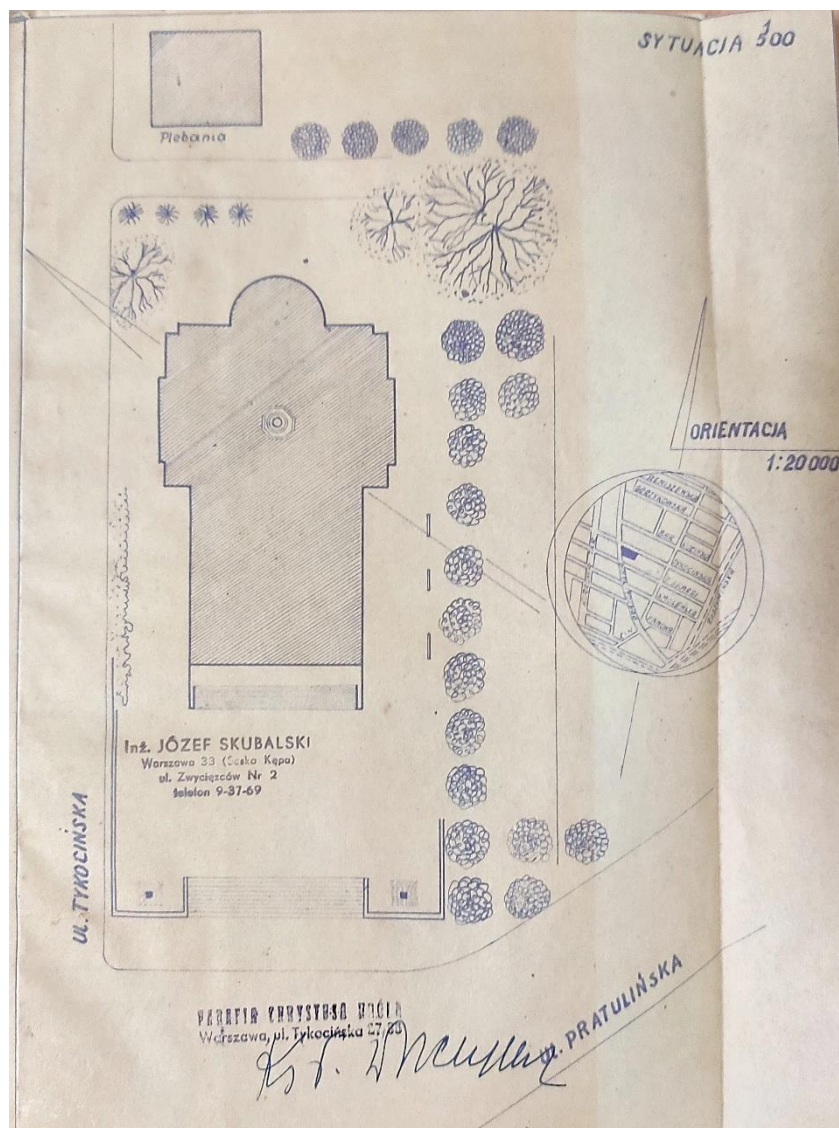
Warszawa

2. Obiekt

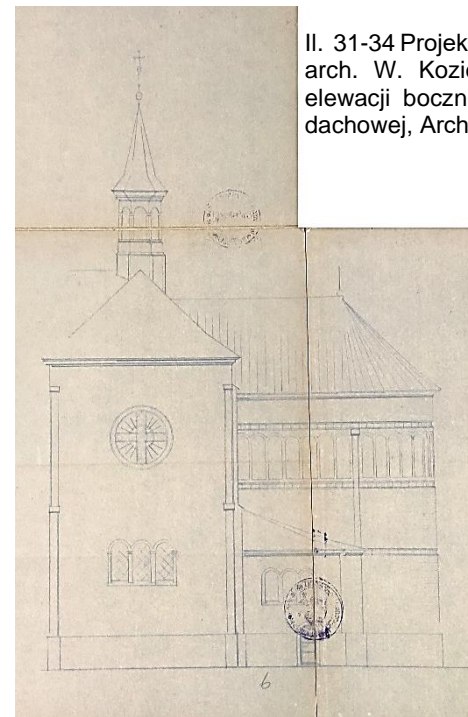
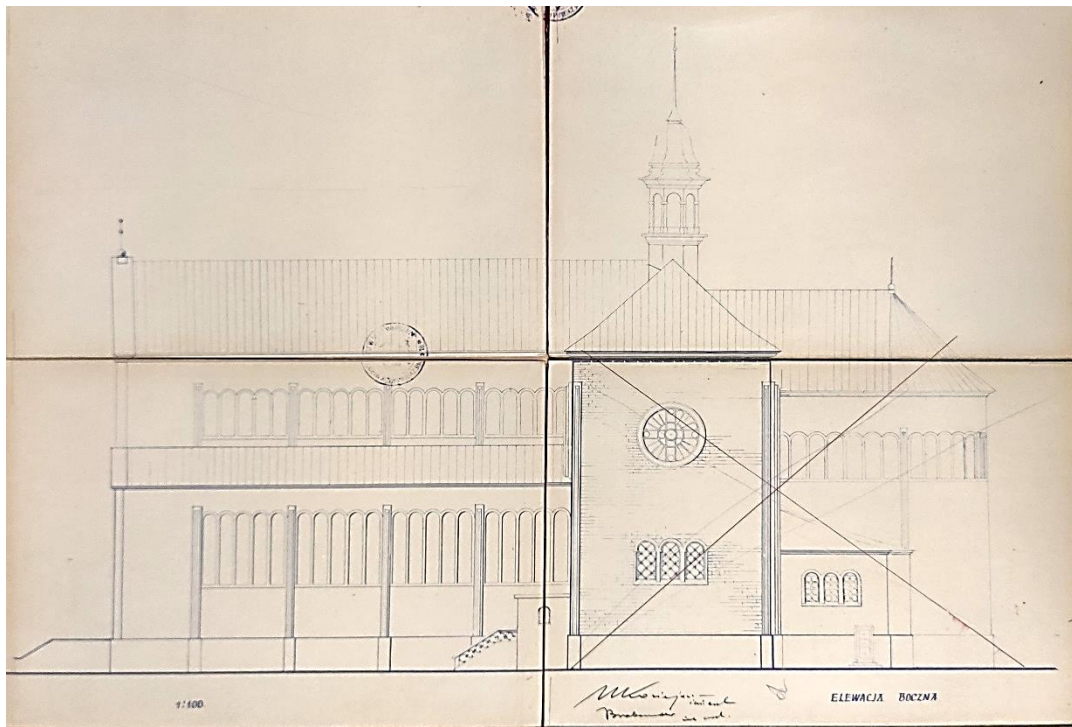
Kościół pw. Chrystusa Króla

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

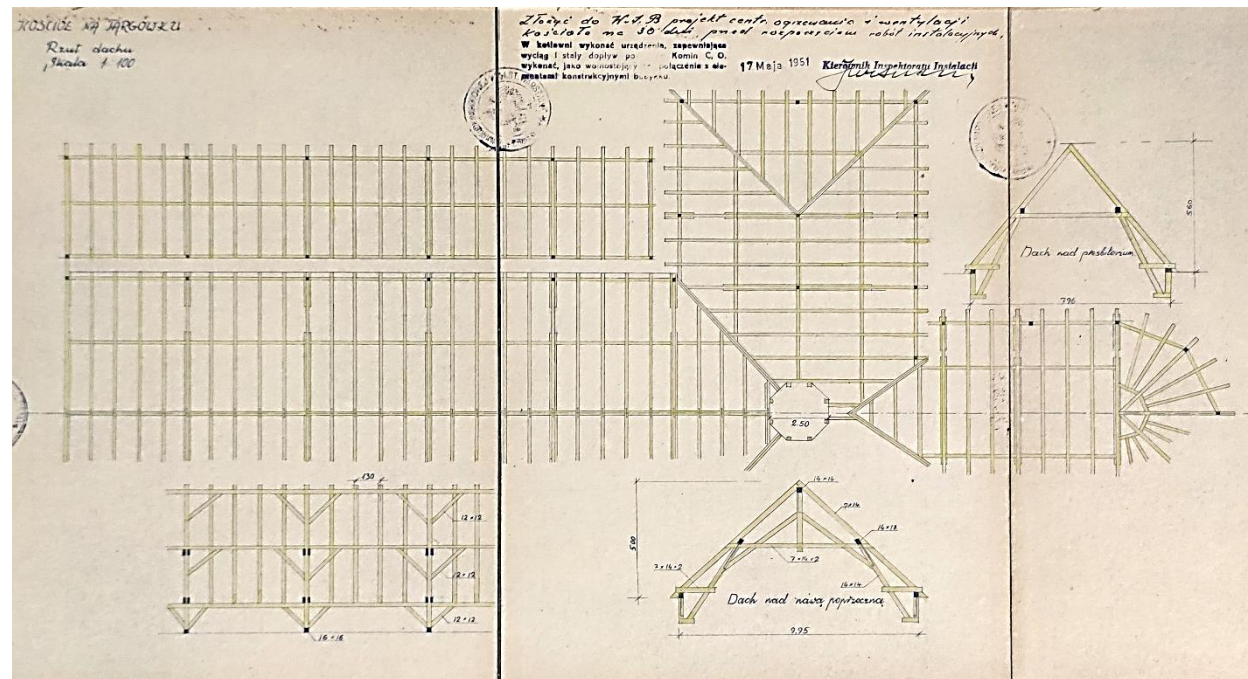
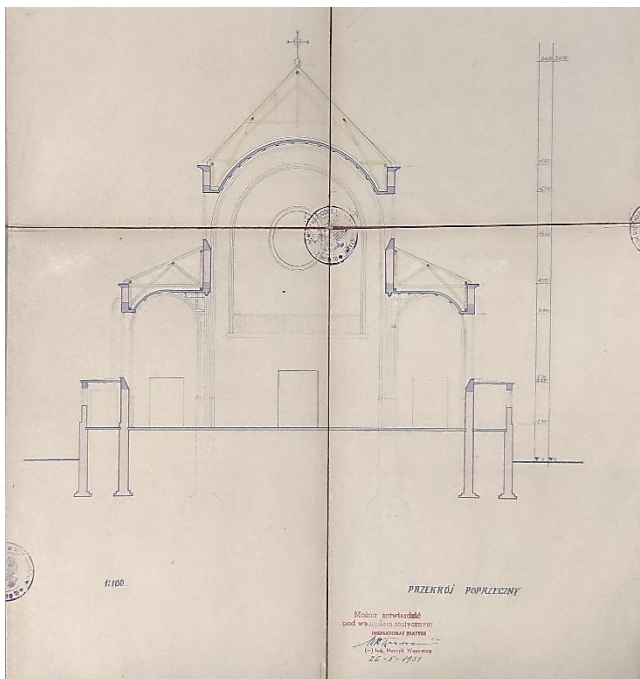
materiały archiwalne

II. 25-30 Projekt zamienny kościoła Chrystusa Króla na Targówku, arch. W. Koziejowski, 1956, sytuacja, elewacja frontowa (2 wersje), rzut na poziomie chóru, elewacja tylna (absyda, 2 wersje), Archiwum Urzędu m.st. Warszawy

II. 31-34 Projekt zamienny kościoła Chrystusa Króla na Targówku, arch. W. Koziejowski, 1956, elewacja boczna, druga wersja elewacji bocznej (fragment), przekrój poprzeczny, rzut więźby dachowej, Archiwum Urzędu m.st. Warszawy

1. Miejscowość

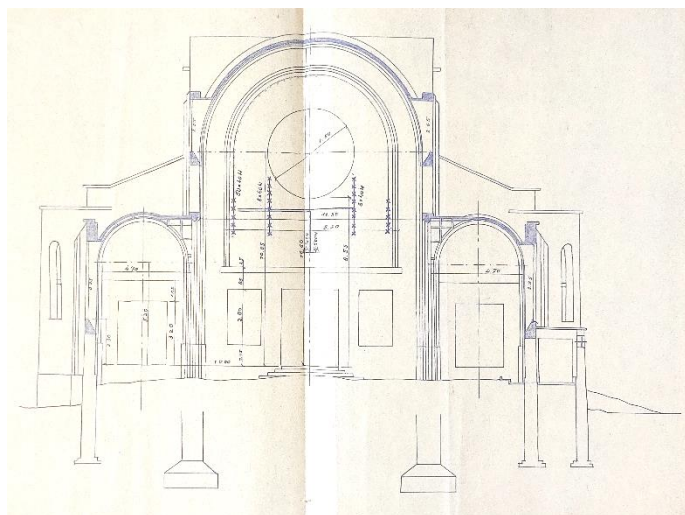
Warszawa

2. Obiekt

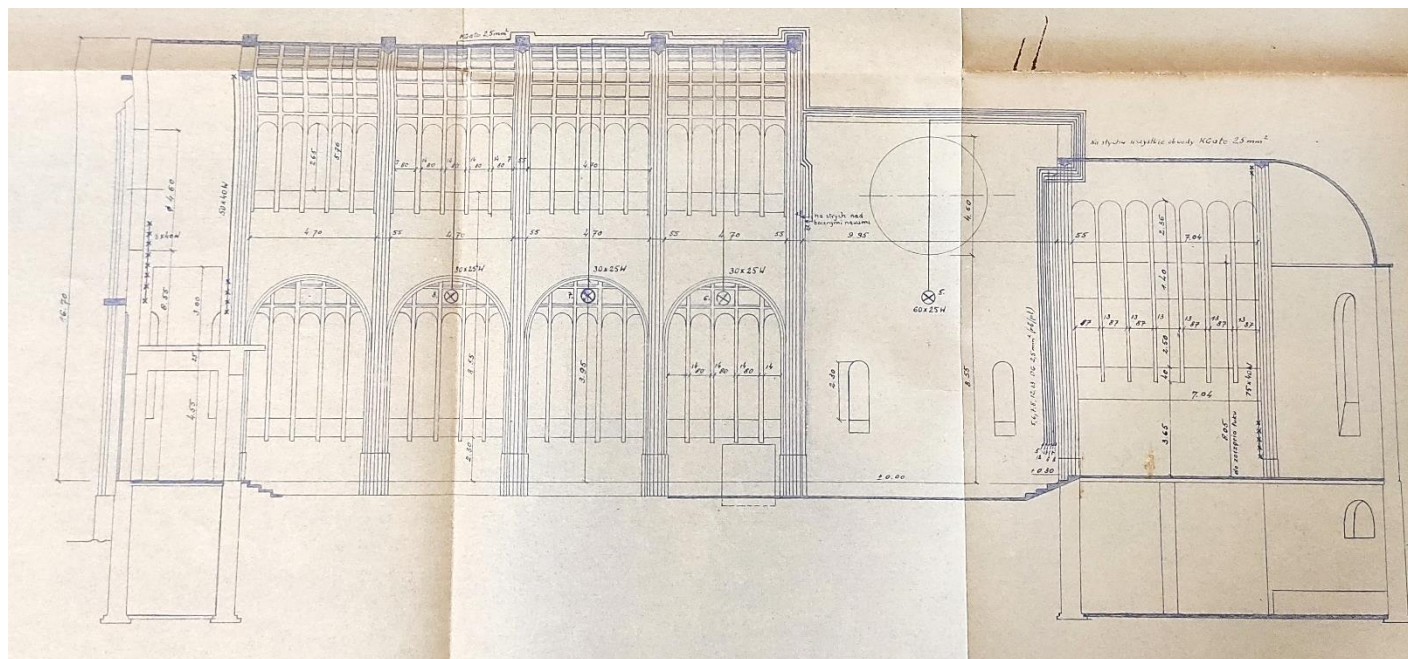
Kościół pw. Chrystusa Króla

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

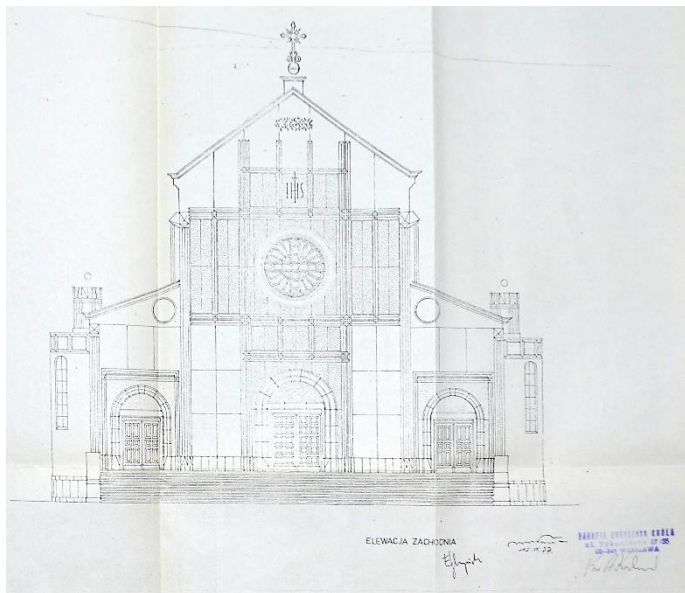
Materiały kartograficzne

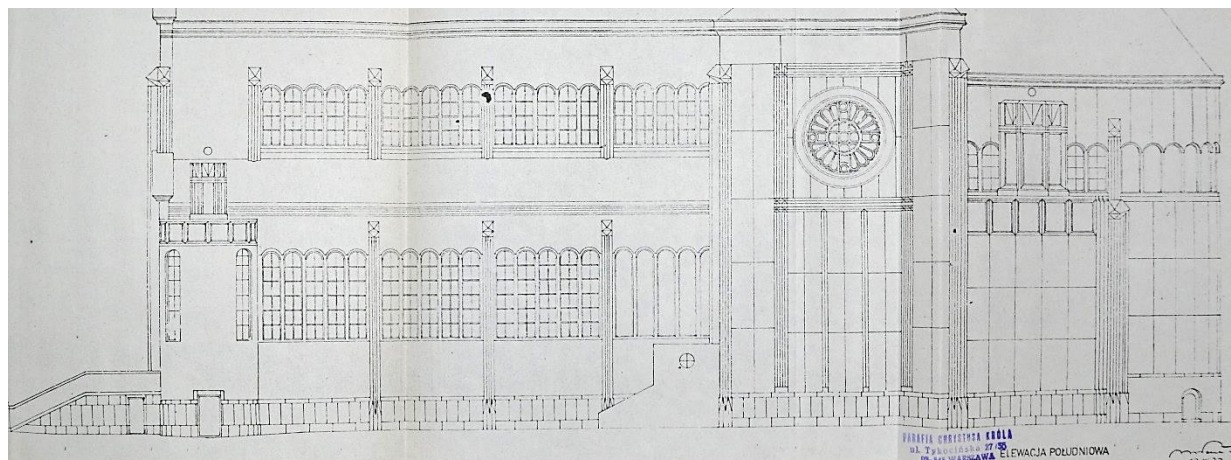
II. 35 Przekrój poprzeczny, sklepienia i ławy fundamentowe budynku, Projekt zamienny kościoła pw. Chrystusa Króla, arch. W. Koziejowski (1956), Archiwum Urzędu m.st. Warszawy

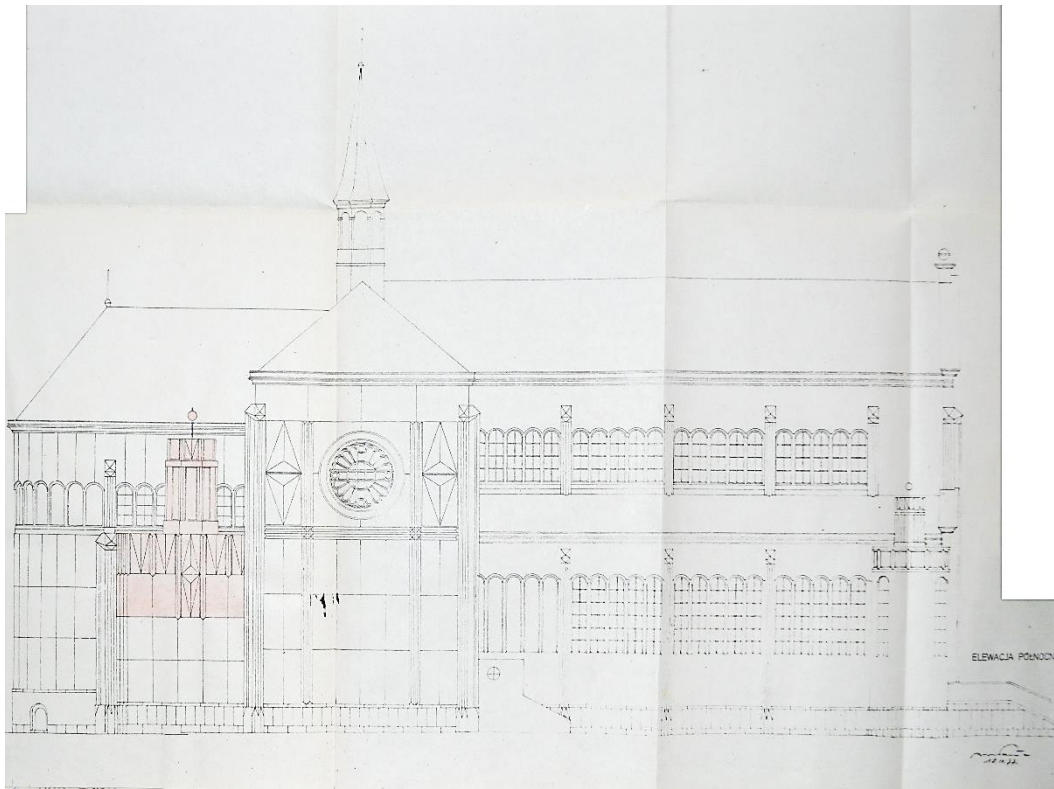
II. 36 Przekrój podłużny, sklepienia i ławy fundamentowe budynku, kościół dolny, pomieszczenia pod kruchtą, Projekt zamienny kościoła pw. Chrystusa Króla, arch. W. Koziejowski (1956), Archiwum Urzędu m.st. Warszawy

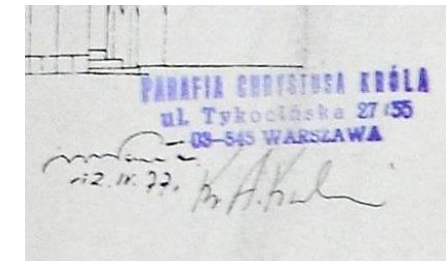
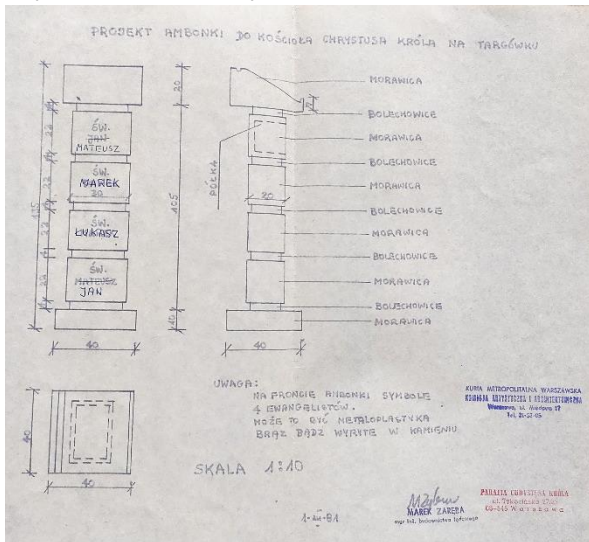
II. 37 Projekt opracowania elewacji frontowej, arch. Z. Waclawek, 1977, zbiory parafialne, proj. częściowo zrealizowany

II. 38 Projekt opracowania elewacji południowej, arch. Z. Waclawek, 1977, zbiory parafialne, proj. częściowo zrealizowany

II. 39 Projekt opracowania elewacji północnej, arch. Z. Waclawek, 1977, zbiory parafialne, proj. częściowo zrealizowany

II. 40 Podpis projektanta, projekt opracowania elewacji. 1977, zbiory parafialne

II. 42 Projekt opracowania elewacji wschodniej, arch. Z. Waclawek, 1977, zbiory parafialne, proj. częściowo zrealizowany

II. 41 Projekt ambony posoborowej (1981), zbiory parafialne

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ**ZAŁĄCZNIK NR****7**

1. Miejscowość

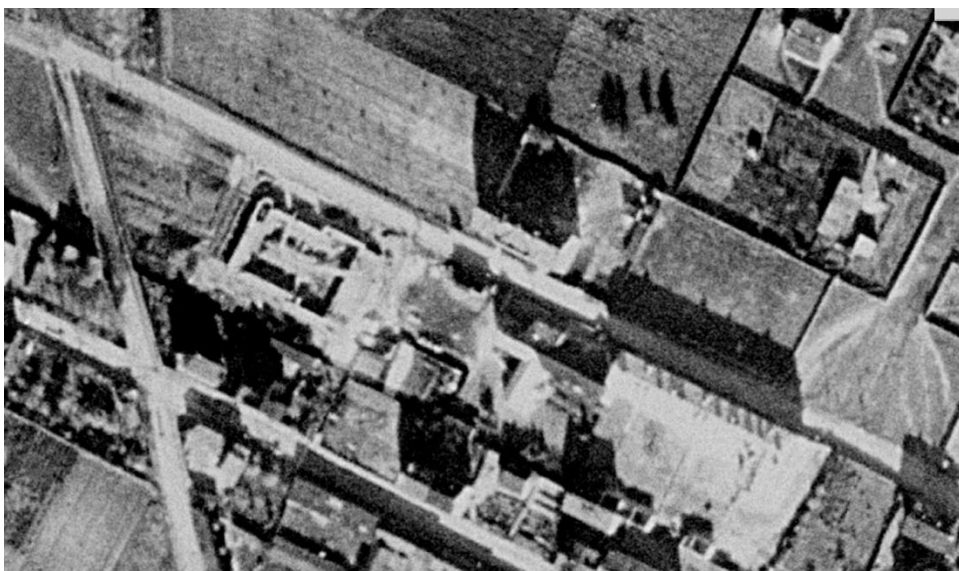
Warszawa

2. Obiekt

Kościół pw. Chrystusa Króla

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Fotografie lotnicze, mapy

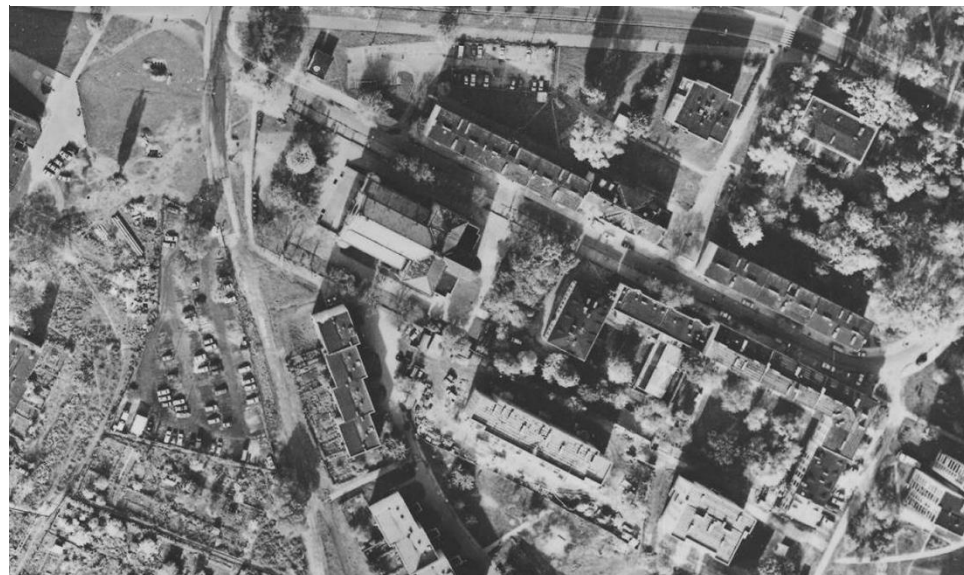
II. 43 Ortofotomapa Warszawy, 1935

II. 44 Ortofotomapa Warszawy, 1945

II. 45 Ortofotomapa Warszawy, 1982

II. 46 Ortofotomapa Warszawy, 1990-1994

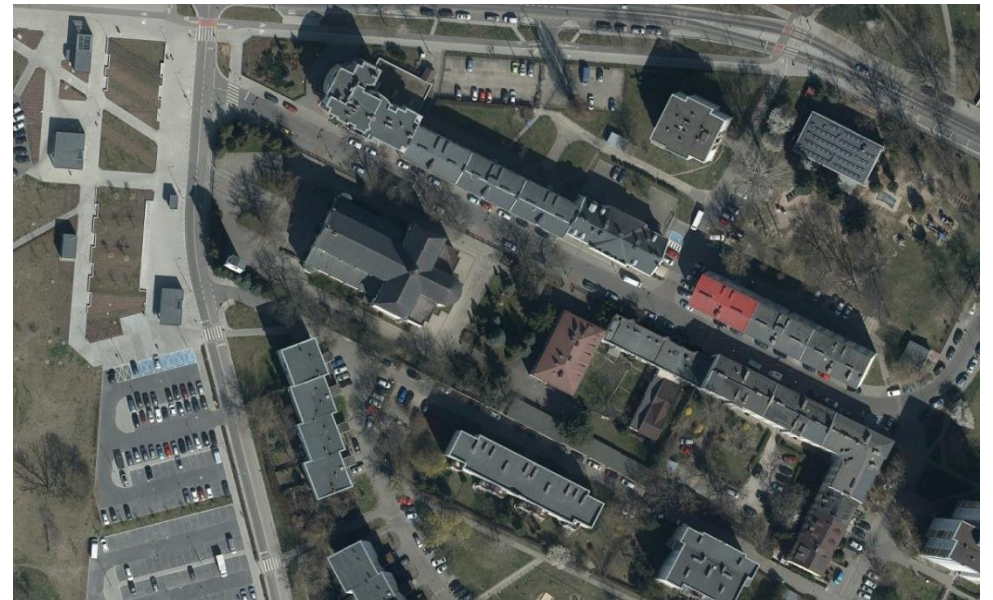
II. 47 Ortofotomapa Warszawy, 2001

II. 48 Ortofotomapa Warszawy, 2005

II. 49 Ortofotomapa Warszawy, 2010

II. 50 Ortofotomapa Warszawy, 2021

1. Miejscowość

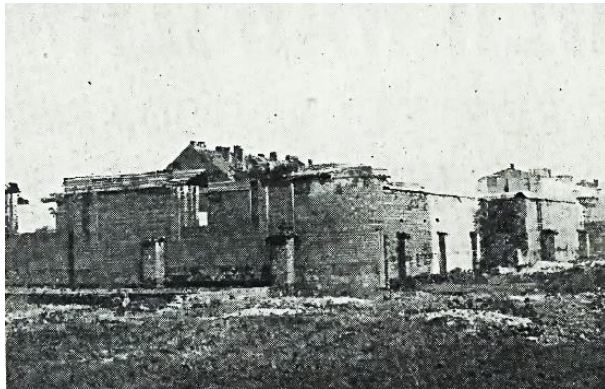
Warszawa

2. Obiekt

Kościół pw. Chrystusa Króla

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

fotografie archiwalne

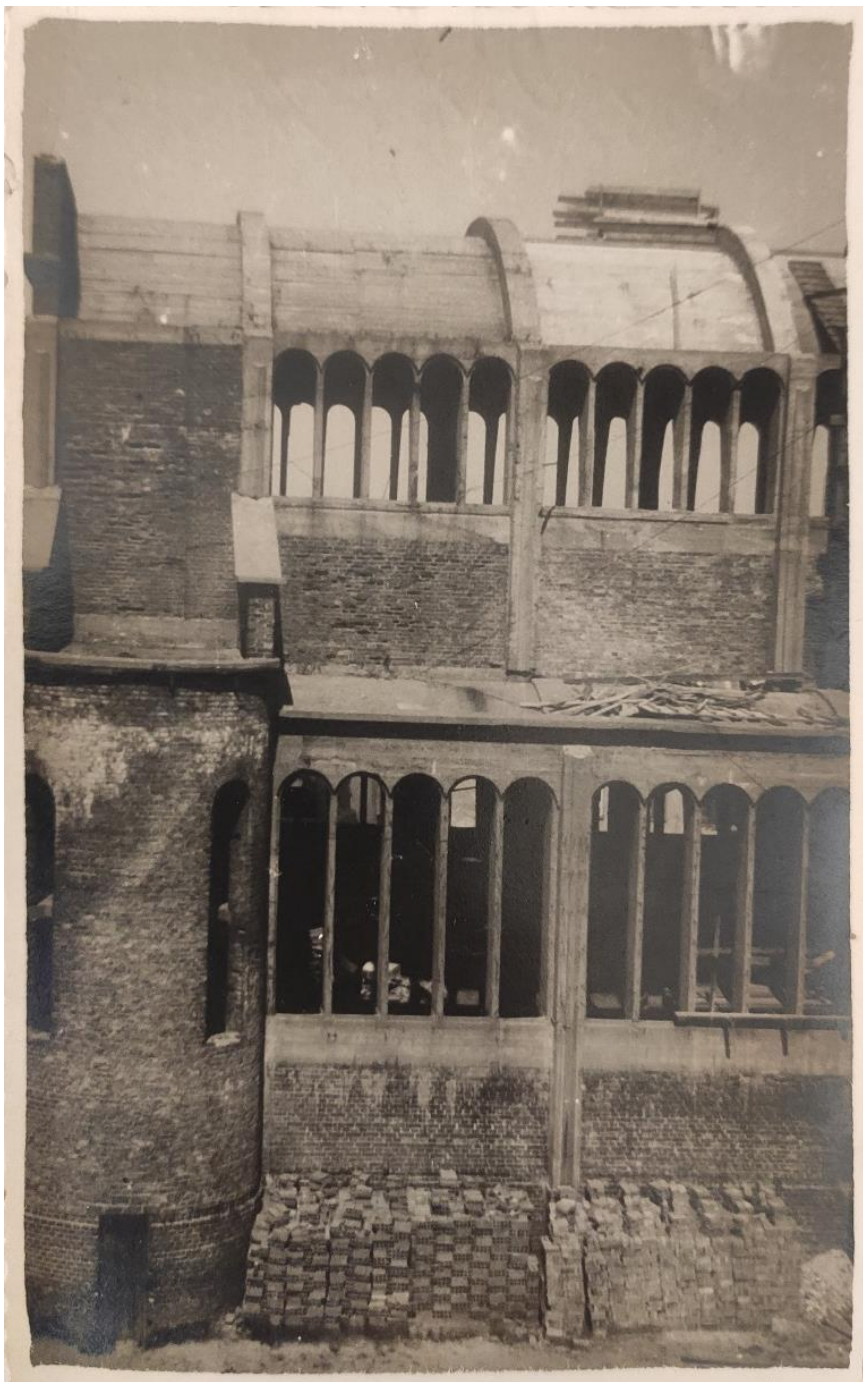
Il. 51 Stan budowy, repr. za „Kurier Warszawski”, 1936, nr 5, dodatek

Il. 52 Budowa kościoła, 1947, Kościół pw. Chrystusa Króla, Atlas Warszawy waw.pl

Il. 53-54 Budowa kościoła pw. Chrystusa Króla, prace budowlane – wykonanie sklepień kościoła fot. 1950, Archiwum Urzędu m.st. Warszawy

II. 55 Budowa kościoła pw. Chrystusa Króla, prace budowlane – wykonanie sklepień kościoła fot. 1950, Archiwum Urzędu m.st. Warszawy

II. 56 Budowa kościoła, ok. 1950, A. Gościmski, *Parafia Chrystusa Króla*, 2001

II. 57 Elewacja, 1956, Atlas Warszawy, iwaw.pl

II. 58 Wnętrze, 1956, Atlas Warszawy, iwaw.pl

II. 59 Ulica Piotra Skargi w Warszawie, w tle kościół pw. Chrystusa Króla i drewniana dzwonnica, fot. Z. Siemaszko, 1960-1968, NAC 3/51/0/12.5/696

1. Miejscowość

Warszawa

2. Obiekt

Kościół pw. Chrystusa Króla

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

fotografie archiwalne

II. 60 Poświęcenie kościoła, prezbiterium, fot. 1982, zbiory parafialne

II. 61 Prezbiterium kościoła, widok na ołtarz główny, fot. po 1980, zbiory parafialne

II. 62 Prezbiterium kościoła, widok na ołtarz główny, fot. po 1980, zbiory parafialne

II. 63-65 Budowa dzwonnicy kościoła, fot. 1998, zbiory parafialne

II. 66 Pożar wieży kościoła, fot. 2011, chrystuskrol.pl

II. 67 Pożar wieży kościoła, fot. 2011, twojeinfo, chrystuskrol.pl

II. 68 Odbudowa wieży, for. 2012, chrystuskrol.pl

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ**ZAŁĄCZNIK NR****10**

1. Miejscowość

Warszawa

2. Obiekt

Kościół pw. Chrystusa Króla

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

fotografie współczesne

II. 69 Elewacja frontowa, widok na schody przed głównym wejściem

II. 70 Elewacja frontowa

II. 71 Klatka schodowa

II. 72 Elewacja południowa

II. 73 Elewacja północna, widok na nawę boczną

II. 74 Elewacja zachodnia transept, aneks i fragment absydy

II. 75 Elewacja zachodnia z absydą

II. 76 Elewacja zachodnia, fragment aneksu